

Giới thiệu Mẹ Ngây Ngô, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!

Mẹ Ngây Ngô, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh! là truyện ngôn tình sắc đầy thú vị. Chào mọi người, con tên Hàn Vũ là chị cả của nhà, sau con là hai em trai rất xinh xắn, nhiều lúc chỉ muốn đâm cho chúng một nhát! Mẹ con tên Hàn Oa Nhi, mẹ rất rất ngốc, cũng rất yếu đuối nhưng lại rất yêu con. Mẹ con cái gì cũng tốt mỗi cái tính thật thà là không tốt! Cha con hơi đặc biệt một chút, chỉ một chút thôi đó là con không biết ông ta là ai! Cho tới khi có hai người đàn ông tới tận cửa cướp mẹ ngốc cùng hai tiểu bánh bao đi con mới biết con có hai người cha! Một người là Sở Mạc Nhiên, tổng giám đốc của công ty xuyên quốc gia LEFORD, người còn lại là Sở Thiên Ngạo ông trùm đằng sau thế lực ngầm “Đế Vương”, đây là hai vị vua trong giới hắc bạch. Nhưng điều đó không có nghĩa con sẽ đưa mẹ cho họ đâu nha! Con Hàn Vũ, nhà ảo thuật nhí nổi tiếng khắp thế giới với hơn 1,5 tỷ người hâm mộ, cùng chỉ số IQ tới 300 và bí mật nha! Thật ra con là phù thủy đầu thai vào bụng mẹ đó nên hai ông già kia đừng hòng cướp mẹ tôi đi! À còn cả hai đứa em trai của con nữa chứ suy luận! Bên cạnh đọc truyện mang đậm yếu tố hài hước về người mẹ quá đỗi ngây ngô này thì Trúc Mã Cực Sủng cũng là tác phẩm nặng kí mà bạn không nên bỏ qua đâu nhé.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngô, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Chương 1

Nếu thời gian đảo ngược lại lúc tôi 15 tuổi tôi sẽ làm gì? Nếu có thể tôi sẽ không đến căn nhà đó với chị gái tôi, để rồi tôi gặp phải hai người đó, hai người đã làm thay đổi hoàn toàn cuộc sống của tôi. Nếu thời gian quay trở lại, nhưng cuộc đời này không có chữ “nếu” đó, giống như không có thứ thuốc tên là hối hận vậy.

Trên một con phố nhỏ tràn đầy các quán ăn, mỗi quán đều nhộn nhịp, giờ này cửa hàng đang rất đông khách. Nhất là quán lẩu, giữa ngày đông giá rét như thế này mà ngồi ăn lẩu thì là lý tưởng. Bởi vậy những quán ăn như thế này luôn cần người phụ việc.

Khác xa với sự vui nhộn bên ngoài mặt tiền cửa hàng, thì sau bếp một bóng dáng nhỏ bé đang cong lưng cố gắng rửa hàng chồng bát đĩa trước mặt.

- “Oa Nhi, cô rửa xong đồng này rồi về đi! Tôi sẽ trả tiền cho cô!”

Oa Nhi ngớ ngàng ngẩng đầu lên nhìn bà chủ quán, vội nói

- “Bà chủ tôi làm gì sai sao? T...T...Tôi xin lỗi, tôi sẽ cố gắng làm việc chăm chỉ hơn, xin bà đừng đuổi tôi.”

Chủ quán trang điểm sắc sỡ khẽ hừ một tiếng rồi cay nghiệt nói

- “Làm việc chăm chỉ tôi cũng không cho cô làm, cô xem bụng cô đã to thế kia rồi. Làm việc kiểu gì nữa? Mà cô xem đi, ngoài kia tôi còn rất nhiều khách mà cô ở đây cứ chậm chạp rửa bát thế này thì đến bao giờ xong! Thôi cô nghỉ việc đi, tôi sẽ trả đủ lương cho cô. Vậy đi!”

Nói xong chủ quán phát tay quay lưng đi. Để lại Oa Nhi buồn bã rơi nước mắt. Đặt tay lên bụng mình Oa Nhi nhẹ nói

- “Bảo bối! mẹ lại mất việc nữa rồi! Mẹ xin lỗi.”

Oa Nhi đang buồn bã khóc, thì trong bụng lại tự dưng cảm thấy có một bàn tay bé nhỏ đang xoa xoa bên bụng làm Oa Nhi ngớ ngàng mắt một lúc, rồi ngừng khóc

- “Mẹ xin lỗi! Mẹ sẽ không khóc nữa đâu, mẹ sẽ cố gắng hơn. Cố gắng làm việc vì bảo bối của mẹ! Oa Nhi cố lên.”

Lấy lại tinh thần xong Oa Nhi tiếp tục chiến đấu với chồng bát đĩa trước mặt mình.

Lê thân thể mệt mỏi về tới tầng hầm nhỏ mà cô đang thuê. Thì đêm cũng đã xuống rất khuya.

Về tới nhà cởi chiếc áo khoác ngoài ra, ngồi xuống giường cô thờ dãi suy nghĩ ngày mai phải kiếm việc gì làm đây? Rửa bát cho người ta một tháng cùng với tiền thu gom phế liệu cô mới có 3000 đồng, thêm trong ngân hàng nữa mới có 6000 đồng thôi. 6000 đồng này thật sự quá ít để sinh đứa nhỏ an toàn và bắt đầu cuộc sống mới. Cô bây giờ chỉ dựa vào việc làm thêm và thu gom phế thải để sinh sống mà bây giờ việc làm thêm đã không còn.

Thờ dãi một tiếng Oa Nhi đứng dậy khỏi giường tiến vào nhà tắm xong mới bắt đầu cởi đồ, từng chiếc quần áo cởi ra làm lộ ra thân hình gầy gò ốm yếu, chỉ duy nhất cái bụng bầu là rõ ràng nhất. Khẽ chạm vào bụng mình, thân sắc có chút ngây ngẫn, đã được 4 tháng rồi. Bốn tháng... đã bốn tháng trôi qua kể từ ngày đó, ngày cô trốn thoát khỏi bọn họ. Oa Nhi khẽ vuốt bụng mình nhẹ cười mà nghĩ

“không sao cô còn bảo bối mà, vì bảo bối cô phải sống thật tốt. Vì bảo bối nhỏ của riêng mình cô”

Trong lúc Oa Nhi đang suy nghĩ về công việc ngày mai , thì giờ phút này trong bụng cô , có một bào thai đang lắng nghe mọi tâm sự sâu kín của mình .

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phức Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

- “ Vì sao lại làm vậy ! ? ”

Vừa vào tới phòng sách , Oa Nhi không biết tại sao mình bị Sở Thiên Ngạo tát , Oa Nhi sững sờ chưa kịp lấy lại tinh thần đã bị Sở Ngạo nắm tóc lên kéo lên

- “ A ___ ”

- “ Nói vì sao cô làm vậy ? ” Tức giận tới đỏ mắt Sở Thiên Ngạo thô lỗ kéo tóc Oa Nhi hỏi

- “ huhuhu ... Em không biết cậu đang nói gì !? ” Oa Nhi khóc lên rồi lắc đầu nói

- “ Khốn kiếp ! ” Sở Thiên Ngạo chửi thề xong liền tát thêm cho Oa Nhi một bạt tai nữa .

- “ Tôi đã luôn tin tưởng cô vậy mà cô lại dám phản bội tôi như vậy ! Nói vì sao cô lại đẩy bà nội và Linh nhi xuống cầu thang nói ! ”

Sở Ngạo Thiên tức giận rống lên làm cho Oa Nhi sợ hãi run lấy bầy , đưa ánh mắt cầu cứu sang nhìn Sở Mặc Nhiên , nhưng đáp lại cô là ánh mắt lạnh nhạt hờ hững .

Thấy Oa Nhi đưa mắt qua nhìn anh trai mình làm Thiên Ngạo tức giận hơn nữa , khinh bỉ cười nhìn Oa Nhi . Thiên Ngạo tức giận đập thật mạnh vào bụng cô làm cô ho ra máu , đang định đánh tiếp thì Sở Mặc Nhiên ngăn lại đi tới chỗ Oa Nhi cười cười nắm tóc cô lên .

- “ Được ! Tốt lắm , nếu cô ta đã thêm muốn đàn ông tới vậy thì bọn tôi sẽ cho cô ! ”

- “ Không ! Em không có thiếu gia , ngài hiểu nhầm rồi , em không có ý đó ! Thiếu gia ! ”

Bị ném mạnh lên giường Oa Nhi sợ hãi muốn chạy trốn nhưng chưa kịp xuống giường đã bị kéo trở lại .

- “ Không ” Oa nhi vừa khóc lóc , vừa cố gắng dựa dựa nhưng đối với hai người kia lại chả là gì đối với hai người kia . Tức giận tát Oa Nhi thêm lần nữa Sở thiên Ngạo khinh miệt nói

- “ Không ? Cô không có quyền nói không , cô chỉ là một đứa hầu gái thôi , việc của cô chỉ là nghe lời mà thôi và cam chịu mà thôi ! ”

Xoạt

một tiếng bộ váy trên người bị xé nát cùng giọng nói khinh bỉ của Sở Thiên Ngạo làm cho Oa Nhi chết lặng .

Im lặng cam chịu , Oa Nhi ngoài khóc ra cô không thể làm gì khác , không có sức phản kháng , cũng chả có lý do để mà phản kháng .

Cô chỉ là một đứa trẻ mồ côi cái gì cũng không có , quen biết chỉ có chị gái cô nhưng chị lại xem cô như người ngoài , gặp được họ và được hai thiếu gia chăm sóc làm cô quên mất cô chỉ là một kẻ hầu cái , lấy gì ra so với họ , dù bị vũ nhục thì cô có thể làm chỉ là chịu đựng mà thôi đúng vậy , chỉ là chịu đựng thôi .

Cứ thế cô bị hai người đó nhấn chìm trong địa ngục của sự hoan ái . Đôi lúc họ rất dịu dàng săn sóc cô , đôi lúc lại lạnh lùng tra tấn cô và cũng có đôi khi vào lúc cô ngủ say cô có thể cảm nhận được tiếng thì thầm thật thê lương và cả những cái ôm chặt chẽ của họ nhưng cô chưa bao giờ nghe được họ nói điều gì . Và rồi chuyện gì tới cũng sẽ tới , cô có thai !

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phức Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Hôm đó là một ngày nắng đẹp , Oa Nhi đang ngồi ngẩn người nhìn ra cửa sổ thì cánh cửa bị đẩy vào , Sở Mạnh Thiên lạnh lẽo bước tới gần Oa Nhi , anh mỉm cười vuốt ve tóc cô rồi rất dịu nhẹ nhàng nói với cô

- “Oa Nhi à , cô giỏi lắm ! Cô có biết chỉ vì cô mà bà nội tôi có nguy cơ không thể tỉnh lại nữa không vậy ? Lúc này tôi ở bệnh viện bác sĩ đã nói nếu trong hôm nay bà mà không tỉnh lại thì bà sẽ biến thành người thực vật , cô biết không vậy ? hả ”

Sở Mạnh Thiên nói rất dịu dàng xoa xoa khuôn mặt của cô , nhưng lời nói âm trầm của anh là cho cô sợ hãi

-“ Không ! Không phải em mà , em không có đẩy bà với Diệp tiểu thư xuống cầu thang ” Oa Nhi sợ hãi cố giải thích

- “Đủ rồi ! Tôi không muốn nghe những lời dối trá của cô nữa ! Ngoan ngoan một chút ở lại đây chờ bọn tôi ... Trừng Phạt cô ! ”

Nói dứt lời Sở Mạnh Thiên đi ra khỏi phòng bỏ lại Oa Nhi yên lặng rơi lệ .

Cạch

Tiếng cửa mở ra lần nữa làm Oa Nhi ngạc nhiên nhìn ra cửa thì thấy Sở Lăng Sa đi vào

- “Oa Nhi ! ”

- “ Tiểu thư ! Cô có việc gì cần không ạ ! ” Oa Nhi đứng lên rụt rè hỏi

Nhìn thấy dáng vẻ sợ hãi của Oa Nhi làm Lăng Sa cảm thấy thương tiếc , cô dịu dàng nhìn Oa Nhi rồi nhẹ giọng nói

- “Chị cần em ra ngoài mua đồ cùng chị ! ”

- “Nhưng hai thiếu gia ! ”

- “Không sợ có chị ở đây rồi nhanh mặc áo khoác vào rồi đi cùng chị ! ”

- “Vâng ”

Tới trung tâm thương mại , Lăng Sa lôi kéo Oa Nhi đi hết cửa hàng này tới cửa hàng khác , bắt Oa Nhi thử một đồng hồ . Tới cửa hàng bán valy , Lăng Sa mua một cái Valy màu hồng thật to rồi nhét hết đồng quần áo mới mua vào trong làm cho mọi người quanh đó sững sờ

-“ Tiểu thư , sao cô lại cho số quần áo đó vào valy vậy ạ ? ” Oa Nhi thấy khó hiểu hỏi Lăng Sa , đáp lại cô là nụ cười bí hiểm

- “ Có lý do của nó ! Nhanh qua giúp chị mang nó ra xe . ”

- “Vâng ạ ! ” Oa nhi lại gần kéo chiếc valy đi bị Lăng Sa lôi đi đủ cửa hàng ăn uống xong mới trở về xe , thì trời cũng đã xầm tối .

Ngồi trên xe được một lúc Oa Nhi bất chợt thấy buồn ngủ , hai mắt cứ díp lại rồi ngủ mất . Lúc Oa Nhi tỉnh lại lần nữa thì cô đã ở trên một chuyến tàu lạ , cô bất giác hoảng loạn không biết phải làm gì thì nhìn thấy một bức thư trên bàn

- “ là thư của tiểu thư ! ” Oa Nhi mở ra xem mà nước mắt chực rơi

gửi Oa Nhi của chị

Oa Nhi à ! Khi em đọc được lá thư này thì chuyến tàu của em cũng đã đi được nửa chặng đường mà dù em hay chị cũng không biết điểm đến của nó , chị xin lỗi vì đã để hai người họ nhục nhã em nhưng hãy hiểu cho chị hai người đó là người thân của chị , chị không thể làm gì hơn là đưa em đi xa khỏi họ , chuyến tàu không bến này và chiếc valy hành lý kia là thứ duy nhất chị có thể cho em , khi tàu tới ga em hãy quên mọi thứ và bắt đầu cuộc sống mới . Chị xin lỗi và chúc em hạnh phúc

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Im lặng mà khóc Oa Nhi không thể nói thành lời, cô không biết nên vui khi có được cuộc sống mới hay nên buồn vì dù cô có tự do nhưng lại mất đi người mà mình quan tâm đây ? Thôi thì hãy cứ đi theo chuyến tàu này tới bến đỗ cuối của cuộc đời mình đi .

đi theo chuyến tàu tới phía Bắc giá lạnh , cầm trong tay số tiền ít ỏi của mình Oa Nhi thuê 1 tầng hầm nhỏ , rồi kiếm thêm việc rửa bát ở một quán lẩu , cuộc sống trôi qua êm đẹp hết 1 tháng thì cô phát hiện từ ngày cô rời đi , bà đi không ghé thăm mình nữa .

Lo lắng , cô đi tới bệnh viện để kiểm tra thì , cô run rẩy nhận được kết quả cô không thể ngờ tới , cô có thai ! bé con của cô đã được 5 tuần tuổi .

Lại một lần nữa Oa Nhi không biết nên khóc hay nên cười , cầm tờ giấy khám trong tay cô đứng ngẩn người giữa trời tuyết , phân vân không biết làm gì cô mới 16 tuổi , chỉ mới 16 tuổi cô không có gì cả , tiền trong tài khoản chỉ có 3000 đồng , cô nên giữ nó hay nên bỏ nó đây ?

Cúi đầu nhìn cái bụng bằng phẳng của mình Oa Nhi nhẹ hỏi

- “ Bé con , mẹ nên làm gì bây giờ ! ”

Đêm đó , Oa Nhi mơ một giấc mơ rất lạ lùng , cô mơ thấy một cô bé con rất đáng yêu cũng rất chỉ là xinh đẹp nhưng cô bé đó sống không hạnh phúc , cô nhìn bé đó gian nan học tập chỉ để nhận một lời khen lạnh nhạt của cha mẹ mình , rồi cô nhìn thấy cô bé lớn lên và lạnh lùng hơn từng ngày một , giống như sức mạnh và địa vị của cô bé đó tăng dần lên theo năm tháng , nhưng càng ngày cô bé đó càng cô độc và rồi khi cô bé đó mất đi ở cái tuổi đẹp nhất đời con gái , tuổi 20 .

Không biết vì sao , Oa Nhi khóc nức lên , thì tự dưng có một giọng nói trẻ con vang lên

- “ Xin cô đừng khóc , xin cô đừng bỏ mặc tôi , tôi rất cô đơn ! ”

Oa Nhi sững sờ ngẩng đầu lên thì cô nhìn thấy cô bé đó đang đứng trước mắt mình

- “ Đừng khóc , đừng bỏ mặc tôi , tôi thật sự rất cô đơn , làm ơn đừng bỏ mặc tôi ... ” một mối và tuyệt vọng cô bé đó lên tiếng cầu xin cô . Oa Nhi đưa tay lên ôm chầm lấy cô bé đó

- “ sẽ không , chị sẽ không bỏ mặc em đâu , sẽ không bỏ mặc em đâu ! ”

- “ mẹ , xin đừng bỏ con nhé ! ” nhỏ giọng thì thảo với Oa Nhi

- “ không mẹ sẽ không bỏ con , mẹ sẽ không bỏ con đâu ! ”

Bật dậy ,sau giấc mơ Oa Nhi ngớ ngàng nhìn xung quanh rồi thì thảo nói

- “ Thì ra là mơ ! là mơ ...? ” tự hỏi chính mình rồi đặt tay lên bụng mình ngây ngốc mất một phút Oa Nhi mới mỉm cười thật ôn nhu

- “ mẹ xin lỗi ! Mẹ không nên có ý nghĩ đó , mẹ không nên suy nghĩ tới việc bỏ con đi ! Từ giờ mẹ sẽ cố gắng làm việc , kiếm thật nhiều tiền để con của mẹ sống thật hạnh phúc . Mẹ sẽ cố gắng , tin tưởng mẹ mẹ sẽ không bao giờ nghĩ tới việc buông tha con nữa , không bao giờ nữa bảo bối của mẹ . ”

Im lặng cảm nhận nhịp đập ấm áp của trái tim người mẹ ba bào thai nhỏ ngủ thật yên ắng , nhưng không ai biết rằng một bào thai khác đang yên lặng lặng quan sát mẹ của mình . Và dần dần nó cũng bị tình yêu của người mẹ này thuần hóa , dần dần nó cũng buông hết cảnh giác mà ngủ với hai bào thai kia , trong tim nó đang mong chờ một ngày nào đó nó sẽ được đánh thức trong ánh mắt dịu dàng và cái ôm ấm áp của người mẹ như nó hằng mong muốn . Nó đang tự hỏi mình

- " Không biết cái ôm đó có ấm áp như trong mộng của mình không nhỉ ? "

Và câu trả lời khi mẹ ôm bé là

- " Có ! Nó rất ấm áp , ấm áp hơn những gì nó mong đợi . "

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phức Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chương 5

Có người từng nói , thời gian có thể xóa nhòa tất cả và có vẻ như nó đúng ! Ít ra với ai đó nó đúng

Reng ...Reng...Reng

Đồng hồ báo thức vang lên đúng 5h sáng , Hàn Vũ mơ màng tỉnh dậy , tắt đồng hồ trên đầu giường rồi quay sang nhìn giường tầng bên cạnh thấy hai nhóc nhà mình vẫn còn ngủ mới nhẹ nhàng xuống giường nhẹ lắc người cho thanh tỉnh xong mới đi vào phòng vệ sinh đánh răng rửa mặt .

Đánh răng , rửa mặt , thay đồ xong Hàn Vũ mới đi xuống bếp thì đã thấy một bóng dáng nhỏ gầy đang chuẩn bị đồ trong bếp . Lặng người mất một lúc Hàn Vũ mới nhẹ gọi

- “ Mẹ ! ”

Nghe thấy tiếng gọi của Hàn Vũ , Oa Nhi mới xoay người lại đã nhìn thấy Hàn Vũ đứng yên lặng trên cầu thang

- “ Vũ Nhi sao con không ngủ thêm chút nữa ! ? ” Đặt việc trên tay xuống Oa Nhi dịu dàng hỏi Hàn Vũ

- “ Con không ngủ được , để con giúp mẹ một tay ! ” vén tay áo lên đi vào phòng bếp Hàn Vũ ngồi xuống nhặt rửa rau đầy trước mặt

- “ Vũ nhi , con không cần làm vậy đâu ! ” Oa Nhi nhìn Hàn Vũ nhặt rau giúp mình đau lòng nói

- “ Con ngủ được thật mà ! Hôm qua con mới về nên lệch mũi giờ , đến giờ là con tỉnh thôi ! ” Hàn Vũ thản nhiên nói với Oa Nhi xong còn tặng cho cô một nụ cười mạnh hết sức có thể

- “ Ừ ! Vậy cũng được ! ” Thấy Hàn Vũ nói vậy Oa Nhi cũng không gặng hỏi nữa nhưng trong lòng cô vẫn nghĩ mình không phải người mẹ tốt

Đến lúc hai mẹ con dọn hàng xong thì cũng đã 6 h 30 sáng , lau mồ hôi trên trán Oa Nhi xoay người lại gọi Hàn Vũ

- “ Oa Nhi ! Con về ăn sáng đi , 7 h phải đi học rồi ! ”

- “ Vâng ạ ! ”

Hàn Vũ mới xoay người về nhà . Vừa mở cửa ra mùi cháo thơm đã bay ra tới cửa nhà , Hàn Vũ bước vào bếp thì đã thấy hai nhóc nhà mình loay hoay làm bữa sáng

- “ Chị hai ! Chào buổi sáng ” vừa thấy bóng dáng Hàn Vũ , hai đứa quay lại đồng thanh chào Hàn Vũ

- “ Hai đứa , buổi sáng tốt lành ! ”

Múc cháo vào cặp lồng xong đóng chặt lại , Hàn Dục mới mang cháo ra cửa

- “ Em đi đưa cháo cho mẹ đây ! ”

- “ Nhớ mang thuốc cho mẹ chưa ? ” Hàn Vũ đang ngồi ở bàn quay đầu ra hỏi

- “ Em có mang theo rồi ! ” Nói xong Hàn Dục phóng nhanh đi

- “ Sao nó đi nhanh vậy ? Thiên Thiên em biết gì thì khai nhanh lên ! ” Nhìn thấy ánh mắt hình dao găm của chị gái mình Thiên Thiên khẽ run rồi cười cười nói

- “ Không có gì đâu chị ! Tại mấy hôm nay có một chú hay tới chỗ mẹ ăn sáng nên tụi em hơi quan tâm thôi ! ”

- “ Thật không đó ! ? ” Chau mày hỏi lại Hàn Thiên , Hàn Vũ có một dự cảm không lành

- “ Thật mà ! ” Hàn Thiên ngật đầu như bằm tỏi với Hàn Vũ xong cầm đầu vào húp cháo

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngô, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Khác với cảnh điều tra tội phạm ở nhà mình , ngoài quán ăn Hàn Dực mới mang cháo ra cho mẹ đã thấy “ ông chú ”kia ngồi ở chỗ cũ

- “Mẹ ! Con mang bữa sáng tới ! ” Hàn Dực lớn tiếng gọi mẹ mình thành công làm “ ông chú ” kia giật mình

- “ Cảm ơn con ! ” Chạy ra cầm lấy cặp lồng cháo của Hàn Dực , Oa Nhi mỉm cười thật dịu dàng

- “ Mẹ nhớ ăn sáng và uống thuốc nha ! ” Hàn Dực làm bộ mặt nghiêm túc nói với mẹ mình làm cho Oa Nhi phì cười .

- “ Được , mẹ sẽ nhớ uống thuốc đầy đủ . Con mau về đi học đi ” Mỉm cười dịu dàng với “người đàn ông nhỏ của mình ” Oa Nhi nhẹ nói

- “ Mẹ nhớ uống thuốc đó ! ” Trước khi về Hàn Dực vẫn nhớ quay lại nhắc mẹ mình lần nữa , nhân tiện tặng cho cái tên đang ngồi già chết kia một cái lờm hình viên đạn xong mới quay về .

Cầm chiếc cặp lồng trong tay . Oa Nhi nhẹ cười thỏa mãn .

- “ Bà chủ , cho tô mì gà đi ! ”

- “ Có ngay đây ạ ! ”

Đặt cặp lồng xuống Oa Nhi vội đi trần mì cho khách , vất vả hết một buổi lúc nghỉ ngơi cũng đã gần trưa , cháo trong cặp lồng cũng đã nguội từ lâu .

Vất vả hết mười một năm , thân thể Oa Nhi kém đi rất nhiều , không nói chỉ sau khi sinh cơ thể Oa Nhi càng tệ hơn , giờ đây Oa Nhi thật gầy , làn da xanh xao hơn rất nhiều . Mái tóc đen ngày nào giờ đã lưa thưa tóc bạc , đôi tay nhỏ giờ thật gầy và thô ráp , cứ mùa đông đến là các khớp tay lại tê cứng đau nhức .

Hận không ? Không hận , mười một năm trước cũng không và giờ cũng không , mười một năm trước cô không có lý do cũng không có dũng khí mà hận họ , vì lúc đó cô chỉ là kẻ trắng tay . Nếu không nhờ họ nhận cô , cô sẽ không có những ngày tháng yên bình và hạnh phúc mà họ mang tới cho cô , nên khi họ tước đoạt nó cô không có lý do để hận .

Còn bây giờ , mọi thứ đã theo thời gian phai nhạt đi dần , hơn nữa cô đã có 1 gia đình riêng của mình , dù nó không hoàn chỉnh nhưng chỉ như bây giờ cô cũng đã thỏa mãn rồi . Hai vị kia giờ đang ở thành phố cách cậu rất xa , có lẽ họ cũng đã quên cô từ rất lâu rồi .

Yên lặng ngồi húp hết số cháo , đã nguội lạnh , và uống xong thuốc thì khách cũng tới . Thu hết suy nghĩ miên man của mình Oa Nhi lại tiếp tục làm việc .

Có người nó thời gian có thể xóa nhòa tất cả , có lẽ nó đúng , nhưng cũng có người từng nói , có đôi khi sự khinh suất và lừa lọc của tuổi trẻ sẽ để lại những sai lầm mà con người ta không bao giờ quên được

Giống như Sở Mạc Nhiên và Sở Thiên Ngao vậy . Mười một năm trôi qua tìm kiếm hình bóng mà họ nhớ thương , lúc khởi đầu là tức giận , sợ hãi , sau đó là sợ hãi và hối hận , cuối cùng là hấp hối và tuyệt vọng trong sự chờ đợi .

Vậy mà mười một năm sau , chỉ một tin nhắn và một cuộc đối thoại ngắn lại một lần nữa bùng lên ngọn lửa hi vọng của họ và một lần nữa làm chuyển tầu định mệnh của Oa Nhi đi trật dây hay là bến đỗ của con tầu này vốn nơi nó bắt đầu chạy ? Dù sao nó cũng phải bước qua cái rào cản to thật to tên

HÀN VŨ

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Tôi nhớ bà nội đã từng nói với tôi rằng : “ Đôi khi con người ta phải mất đi rồi mới biết đó là thứ mình cần quý trọng ! ” và như thường lệ bà nội luôn đúng .

Rút ra một điếu thuốc lá từ trong bao ra , châm lửa , hút vào rồi thả khói ra . Cứ thế Sở Mạc Nhiên hút hết điếu này tới điếu khác , dần dần cả căn phòng ngập tràn mùi thuốc là nicotin .

Hồi còn trẻ họ không có uống rượu hút thuốc nhiều như vậy đâu ! Nhưng giờ họ lại nghiện rượu và thuốc lá càng ngày càng nghiện . Hần và Ngao đều biết vì sao .

Nhưng điều đó không có nghĩa họ sẽ kiềm chế nó hay nói đúng hơn họ không thể nào kiềm chế nó , vì chỉ có rượu mới giúp họ gặp được cô , và chỉ có thuốc lá mới có thể làm tâm họ tê liệt . Chỉ như vậy họ mới không quá nhớ nhung về cô , và sẽ không quá tuyệt vọng khi không tìm được cô

Mười một năm họ đã thay đổi rất nhiều, Ngao trở lên trầm ổn và trưởng thành hơn, không còn nóng nảy như xưa nữa. Còn hán Mạc Nhiên hán đã trở lên càng âm trầm hơn, nhưng cũng lạnh lùng hơn trước. Còn cô không biết cô giờ ra sao rồi? Cô có sống tốt không? Có còn nhớ đến họ không? Và cô có thể nào tha thứ cho sai lầm của họ không?

Nhiều, rất nhiều điều muốn biết, rất nhiều điều muốn nói, rất nhiều điều muốn hỏi nhưng cô sẽ trả lời hán sao? Có lẽ sẽ không đâu

Reng ... Reng ... Reng

Điện thoại vang lên kéo Sở Mạc Nhiên ra khỏi suy nghĩ của mình, nhủ mày cầm điện thoại lên nghe

- “Chuyện gì?”

- “Mạc Nhiên là em. Anh đang làm gì vậy?”

- “Có gì thì nói không thì cúp máy” Lạnh nhạt nói một câu xong, đang định cúp máy thì đầu bên kia vội vàng lên tiếng

- “Chờ chút em có tin tức của chị dâu!”

- “Cậu vừa nói cái gì?” Sững sờ một lúc, Mạc Nhiên vội vàng hỏi lại

- “Em nói em có tin tức của chị dâu rồi tuy không dám chắc chắn nhưng...”

- “Giờ cậu đang ở đâu mau tới Sở gia gặp tôi!” Mạc Nhiên vui mừng gấp gấp nói.

- “Vâng!” Bên kia vừa cúp máy Sở Mạc Nhiên vội vàng gọi điện cho Sở Thiên Ngao

- “Ngao mau về nhà lớn, Lục tiểu tử có tin tức của Oa Nhi!”

- “Thật sao? Được em về ngay, về ngay đây!” Đầu bên kia Sở Thiên Ngao vui mừng trả lời. Vừa cúp máy ở hai nơi khác nhau trên cùng một thành phố, hai người đàn ông lạnh lùng và cao ngạo, hai vị vui hắc bạch đang điên cuồng muốn phóng nhanh về nhà.

Như một tia sáng chiếu rọi bóng đêm. Cuộc điện thoại bất ngờ này đã mang cho họ một kinh hi quá lớn, mười một năm tìm kiếm cô, mười một năm nhưng nhớ trong tuyệt vọng và đau khổ, cuối cùng họ cũng đã có chút tin tức của cô. Người con gái mà họ yêu

Trong khi hai anh em Sở gia đang điên loạn mà phóng xe trên đường về. Thì cách đó rất xa, gia đình nhỏ của Oa Nhi vẫn sống thật yên bình mà không biết cuộc sống của họ chuẩn bị sang trang mới.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngô, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

KẾT_____

Tiếng phanh xe gấp gấp và kéo dài truyền từ ngoài cổng biệt thự Sở gia, làm cho người hầu giật mình. Đến khi nhìn rõ là hai vị thái tử của Sở gia bọn họ mới mau chóng chạy ra mở cửa để ô tô chạy vào.

Vừa dừng xe, cả hai vội vàng nhảy xuống xe vội tới chỗ quản gia sốt ruột hỏi

- “Lục Hạo đã tới chưa?”

- “Vẫn chưa thừa đại thiếu gia!”

- “Khi nào cậu ta tới thì bảo cậu ta tới phòng sách!”

- “Vâng thừa thiếu gia!” Quản gia cung kính trả lời xong liền lui ra ngoài.

Còn Sở Lăng Sa vẫn ngơ ngác nhìn hai người anh trai lãnh khốc của mình, hàng ngày quần áo đầu tóc phẳng phiu, tác phong quý phái lịch lãm của mình giờ đầu tóc bù xù, quần áo nhàu nhò lộn xộn mà cảm thấy khiếp đảm

- “ Hai người vừa bị cướp hay gặp mai phục của kẻ thù sao ? ”

Lăng Sa vờ ngỡ ngạc hỏi hai người anh của mình xong , thì ngay lập tức bị ánh mắt giết người của bọn họ làm cho cảm nín

- “ Về phòng , mời bà nội tới phòng sách đi ! Bọn anh ... Có tin của Oa Nhi rồi ! ” Sở Mạc Nhiên trả lời Lăng Sa với chất giọng khàn khàn có hơi run rẩy .

Còn Sở Thiên Ngao thì vẫn còn trong tình trạng khản trương nên không thể trả lời , sau khi nghe xong câu đó Lăng Sa chết lặng mất một lúc rồi mới miễn cưỡng bình tĩnh lại quay người đi

- “ Em đi mời bà nội ! ”

Ngồi trong phòng sách , Sở Mạc Nhiên và Sở Thiên Ngao cố gắng lấy lại bình tĩnh , rút một điều thuốc ra Sở Mạc Nhiên run rẩy châm thuốc , phải châm mấy lần mới được . Hít vào mấy hơi thật sâu rồi nhả khói ra , tới lúc này anh mới lấy lại được một chút bình tĩnh thì tự dưng Sở Thiên Ngao phát điên

- “ Anh hai anh đánh em đi! Mau đánh em đi ”

- “ Ngao bình tĩnh ! ” vội vàng nắm lấy vai Sở Thiên Ngao , Sở Mạc Nhiên nghiêm giọng nói

- “ Bình tĩnh ! Sao em có thể bình tĩnh đây ! Em đã từng đánh em ấy , đã từng nói những câu nhục mạ , em ấy ,em còn cưỡng bức em ấy . Bình tĩnh , anh muốn em bình tĩnh kiểu gì chứ ! ” Sở Thiên Ngao dẩy ra khỏi tay Sở Mạc Nhiên điên cuồng ngào thét .

- “ Không bình tĩnh được cũng phải bình tĩnh ! Nếu cháu còn muốn chuộc lỗi với Oa Nhi cháu phải biết khống chế cảm xúc của mình ! ”

Trong khi Sở Thiên Ngao đang phát điên thì một giọng nói nhẹ nhàng mà uy nghiêm vang lên ngoài cửa . Cả hai quay đầu ra thì thấy bà nội của mình tới

- “ Bà nội ! ”

- “ Ngồi đi , chờ Lục Hạo rồi hãy nói ! ”

Lăng Sa đẩy bà vào và bà trà rồi cũng ngồi xuống , Sở Mạc Nhiên và Sở Thiên Ngao lúc này mới lấy lại bình tĩnh cũng ngồi xuống bên cạnh , lấy ra một điều thuốc châm lửa hút thuốc .

Một lúc sau tiếng bước chân từ xa truyền đến , càng ngày càng gần . Tới lúc cánh cửa được mở ra , cũng là lúc hai người kia vọt ra tóm lấy Lục Hạo với vàng hời

- “ Người ở nơi nào ! ”

Lục Hạo thật sự khóc không ra nước mắt ! Biết sẽ như thế này cậu đã không dám đầu đi tìm “ Chị dâu ” không biết mặt kia !

- “ Hai người bình tĩnh một chút để em đi vào đã ! ” Đau khổ nói với hai kẻ điên trước mặt , Lục Hạo thật sự hối hận tới xanh phôi mà

Chấn áp bối rối trong lòng mình , Hai người bỏ Lục Hạo ra rồi ngồi về chỗ cũ . Mà Lục Hạo vừa ngồi xuống thì ngay lập tức nhận được 4 con mắt nóng rực như lửa của hai người nào đó làm da đầu cậu khẽ run lên

- “ Giờ trả lời được chưa ? ”

- “ Vâng ! ” Cố lấy lại tinh thần , Lục Hạo nghiêm túc trở lại

- “ Chị dâu giờ đang ở tại thành phố T ! ” Vừa dứt lời Lục Hạo liền lấy ra một tấm ảnh đặt lên bàn .

- “ Mọi người xem có phải cô ấy không ? ”

Cầm bức ảnh trên tay mà Sở Mạc Nhiên và Sở Thiên Ngao cảm thấy xót xa và tội lỗi đôi mắt hai người dần ông cứng nhắc và mạnh mẽ này cũng đã đỏ hoe .

Khi tấm ảnh tới tay bà nội của hai người thì , bà đã không kiềm lòng được mà khóc lên , nghẹn ngào nói

- “ Đúng , là con bé rồi ! Đúng là Oa Nhi rồi ! Mau mau nói cho ta biết con bé hiện giờ ra sao ? Vì sao lại trở nên như thế này ! ”

Lục Hạo ngồi kể những gì mà anh điều tra được về Oa Nhi và gia đình của cô cho Sở gia nghe .

Trong vòng mấy tiếng đồng hồ đó phòng sách rộng lớn vậy chỉ còn lại tiếng kể chuyện nghẹn ngào của Lục Hạo , càng nghe càng thấy thương tâm , càng nghe càng thấy tội lỗi . Lăng Sa và bà nội cô đã khóc từ lâu .

Từ khi họ biết Oa Nhi yếu đuối của họ phải đi rửa bát cho họ giữa trời đông họ đã thấy thương tâm, đến khi biết được cô phải đi gom từng cái phế liệu để mang bán thì tâm họ đã đầm đìa máu. Nhưng đến lúc biết được một cô gái 16 tuổi bụng mang dạ chửa buổi sáng phải đi thu gom phế liệu, đến chiều tối phải đi bán quần áo rong ở vỉa hè thì họ đã không thể khóc nổi nữa.

Cô bé đó đã từng có cuộc sống com no áo ấm, vậy mà giờ phải vất vả làm việc chỉ để kiếm vài đồng, vài xu.

- “Dừng lại đừng kể nữa! Ta không muốn nghe nữa!” Nghẹn ngào khóc, Sờ lão phu nhân khàn giọng lên tiếng

- “Oa Nhi, Oa Nhi của ta con bé nó hiền lành, yếu đuối như vậy. Làm sao nó có chịu được cơ cuộc sống vất vả như vậy chứ! 16 tuổi, nó mới 16 tuổi thôi, nó mới chỉ là một cô bé vậy mà các người ép nó tới bước này!”

- “Bà nội!” Cả 3 người kia đồng thanh gọi

- “Cầm mồm cho ta! Sờ Mạc Nhiên, Sờ Thiên Ngạo hai đứa đi đón con bé về đây cho ta, dù có phải quỳ xuống cầu xin con bé tha thứ cũng phải quỳ. Là hai đứa đã hủy hoại cuộc đời của con bé, nếu hai đứa không phải có mặt như mù tin tưởng con rắn độc Diệp Linh thì con bé giờ này vẫn đang ở bên cạnh ta, nó sẽ không cần làm việc vất vả cả ngày như bây giờ! Đi đón con bé với hai chất nội của ta về ngay!”

Sờ lão phu nhân tức giận đến mức dậm chân đập bàn! Một cô bé thánh thiện, hiền lành như vậy mà bị hai đứa nó hại thảm như vậy, Sờ Mạc Nhiên và Sờ Thiên Ngạo nợ con bé thì hãy cứ để hai đứa nó trả đi!

- “Tụi cháu nhất định sẽ mang Oa Nhi về Sờ gia! Xin bà hãy tin tưởng tụi cháu!”

- “Mau đi đi! Đi mang cháu dâu của ta về đây!”

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngô, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Hừm! Có đôi khi địch hay tấn công vào lúc ta không đề phòng nhất! Và nó có nghĩa là lúc tôi đang trên đường bay đi Ý thì hai ông cha không thấy mặt bao giờ tới bắt cóc mẹ tôi! Mà tôi chả biết gì cho tới khi Sờ gia công bố

nhận cháu trai! Thật quá tức chết người rồi

Quay ngược thời gian lại, 2 tuần trước.

Khi hai anh em Sờ Gia bay tới thành phố T cũng là lúc Hàn Vũ phải bay tới Ý cho kịp buổi diễn của mình.

ẦM ẦM _____

- “Anh hai nhìn kia trực thăng đó! Chắc không phải tới đón Hàn Vũ nữa chứ?”

- “Không thể nào! Hàn Vũ vừa bay 2 tiếng trước rồi, thôi kệ đi dù sao cũng không liên quan tới nhà mình”

- “Thôi về nhanh đi! Còn giúp mẹ làm com nữa, lần này mẹ mà không chịu ăn com đúng giờ là Hàn Vũ sẽ bầm nhò chúng ta đấy!”

- “A! Về nhanh thôi!”

Đạp xe như bay trên đường đi, Hàn Thiên và Hàn Dực ném chuyện chiếc trực thăng kia ra khỏi đầu.

Đối với hai nhóc trực thăng chỉ là đi ngang qua, còn mẹ hai nhóc quan trọng hơn!

Nhưng đối với người thành phố T thì chiếc trực thăng kia đã gây chú ý tới họ, trên đường hay trong nhà mọi người đều ngửa cổ lên nhìn cái thứ đang bay trên đầu họ và tất nhiên trong số đó cũng có Oa Nhi.

Tuy cảm thấy kì lạ sao lại có trực thăng bay tới nơi này, hồi trước khi còn ở với hai người kia cô cũng đã nhìn thấy trực thăng, cũng đã từng được bay trên trực thăng cùng họ nữa cơ. Hay là ...

Không, không thể là họ đâu! Mình lại nghĩ nhiều rồi. Oa Nhi nhẹ cười nhạo mình một tiếng lắc đầu, rồi lại tiếp tục làm mỳ sợi.

Giờ đang bữa tối, quán mì của Oa Nhi đang rất đông khách. Có người mang cặp lồng ra mua, có người thì ngồi lại ăn, Oa Nhi bán hàng cũng rất bận rộn nhưng cũng rất dễ chịu, vì chỉ cần quán ngày đông khách cô sẽ có thêm tiền để chi trả sinh hoạt phí hàng ngày và còn cả học phí cùng đồ dùng cho lũ trẻ nữa.

Oa Nhi hơi nước mờ trên trán , cô nhanh nhẹn làm mì hết bát này tới bát khác , nhận tiền rồi trả lại tiền , chạy bàn rồi dọn bàn .

Mãi bận rộn với công việc , Oa Nhi không hề để ý tới ở phía xa một chiếc xe đắt tiền đã đỗ được một lúc , trong xe có hai bóng người đang nhìn về phía cô . Cho tới khi tiễn xong vị khách cuối về , Oa Nhi mới thở phào một tiếng .

Quay lại nhìn chiếc cặp lồng bị bỏ quên từ trưa Oa Nhi mới nhớ ra , từ trưa tới giờ cô vẫn chưa ăn gì . Lau đi qua một chiếc bàn , lấy một cái bát nhỏ với một đôi đũa ra đang tính ăn nốt số cơm thì bị một bàn tay dặt lấy .

- “ Sao em lại ăn cái này! ”

Ngơ ngác ngẩng đầu lên nhìn , người trước mắt khi cô nghe thấy âm thanh tức giận đó , nó giống như tiếng sét đánh một tiếng đoàng vào đầu cô .

Nhưng tới khi thấy hai người đó đứng trước mắt mình thì đối với Oa Nhi chỉ còn lại sự khủng hoảng

- “ Hai Hai vị thiếu gia ! ” Ngơ ngác nhìn hai người đó , Oa Nhi không biết phải làm sao , sợ hãi bối rối Oa Nhi từ từ đứng cách xa họ cúi đầu xuống nói

- “ Oa Nhi ! ”

run rẩy khẽ gọi tên cô , Mạc Nhiên nói rất nhẹ nhàng như sợ chỉ một tiếng nói lớn thôi cũng sẽ dọa cô chạy mất vậy . Họ đã tìm kiếm cô 11 năm rồi , khổ cực lắm mới tìm được cô , không thể để dọa sợ chủ thờ nhất gan của họ thêm lần nữa ! .

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phức Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Chương 10

Người quên , kẻ nhớ . Người vô tâm , kẻ có tâm .

Mười một năm đã trôi qua , hình bóng họ đã tan đi theo tro tàn của quá khứ , trong lúc cô đã sắp quên đi họ một cách hoàn toàn thì họ lại lần nữa xuất hiện trước mặt mình, cuộc đời thật nực cười .

Mỉm cười yếu ớt , Oa Nhi ngẩng đầu lên nhìn họ nhạt nhòa nói

- “ Hai vị thiếu gia , đã lâu không gặp ! ”

- “ Oa Nhi ! ” Nghe thấy giọng nói lạnh nhạt của Oa Nhi , Mạc Nhiên cùng Thiên Ngạo mới khẽ gọi tên cô .

Mười một năm trôi qua , Oa Nhi của họ đã thay đổi rất nhiều . Oa Nhi mà họ biết là người nhút nhát hay e dè sợ sệt , hồi đó cô cũng khá gầy , nhưng chưa gầy tới mức này , khuôn mặt tròn trịa ngày nào giờ biến thành dài nhon , làn da trắng hồng thay bằng màu trắng tái nhợt , đáng người gầy dỏng cho dù cô cô mặc áo bông rất dày nhưng vẫn nhìn thật gầy yếu , đôi bàn tay cô lộ rõ vết đỏ nứt da .

Cô gái từng có nụ cười bùng sáng như ánh mặt trời , giờ lại chỉ có thể cười thật nhạt nhòa và yếu ớt , quanh cô bây giờ chỉ còn lại không khí thê lương

Sở Mạc Nhiên và Sở Thiên Ngạo thật sự muốn tiến lên ôm chặt lấy cô để xin lỗi .

- “ Mẹ ! ”

Hai giọng nói trẻ con vang lên sau lưng Mạc Nhiên và Thiên Ngạo . Oa Nhi giật mình nhìn về phía hai nhóc nhà mình , Mạc Nhiên và Thiên Ngạo cũng kinh ngạc quay đầu lại nhìn .

Chấn động và kinh hoàng khi nhìn thấy con trai mình Oa Nhi không biết phải làm sao .

- “ Mẹ ! Tụi con mang cơm tới ra cho mẹ . ”

Thật ra hai nhóc muốn ra giúp mẹ bán hàng , dù sao bài tập cũng dễ nên làm sau cũng đc mà ! Hàn Dực nhìn hai người đàn ông đã đứng sừng sững trước mặt mình khuôn mặt lộ ra vẻ kinh ngạc kéo kéo tay áo anh trai mình , Hàn Thiên nhìn qua chỗ em trai mình thì ngỡ ngàng mất một phút , nhưng chỉ mất có nửa giây để hai đứa đưa ra một suy nghĩ

- “ Phải gọi Hàn Vũ thôi ! ”

Liếc nhau 1 cái hai đứa đồng thời gật đầu .

Phốt lò hai người trước mặt Hàn Thiên cùng Hàn Dực đi thẳng vào quán , Hàn Dực dọn dẹp chỗ com trưa mà mẹ không kịp ăn xong mới bày số com vẫn còn đang nóng hổi lên bàn cho Oa Nhi , còn Hàn Thiên kéo hai người đàn ông đã đứng ngơ ngác trước mắt mình đi ra khỏi quán .

- “ Mẹ , mau ăn tối rồi còn uống thuốc chút nữa đồng khách lại không ăn được đâu ! ”

Nói xong , không để ý Oa Nhi còn đang ngơ ngác , Hàn Thiên liền đi về nhà . Còn bên Hàn Dực , vừa lôi kéo hai người kia ra khỏi quán , Hàn Dực liền đưa họ tới quán tiệm tạp hóa ở đó .

- “ Hai chú ngồi đó đi ! Khi nào anh hai ra chúng ta sẽ nói chuyện sau . ”

Yên lặng ngồi đối diện Hàn Dực mà Sở Mạc Nhiên và Sở Thiên Ngao không biết phải làm sao . Nhất là Sở Mạc Nhiên , khi nhìn thấy khuôn mặt giống mình tới bảy phần của Hàn Dực , Sở Mạc Nhiên cảm giác vừa vui vừa buồn, còn có chút tự trách .

- “ Con tên gì ? ” Sở Mạc Nhiên khó khăn mở miệng hỏi

- “ Con tên Hàn Dực , anh trai con tên Hàn Thiên ! Và hai chú chắc là người cha vô trách nhiệm đã bỏ rơi mẹ con đúng không ? ”

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Ở bên nước Ý xa xôi , Hàn Vũ vừa mới kết thúc buổi biểu diễn thì nhận đc thoại gọi tới của Hàn Thiên .

- “ Có chuyện gì vậy Thiên Thiên ? ” Hàn Vũ uể oải nói

- “ Hàn Vũ ! Hôm nay có hai người tới tìm mẹ hình như là cha của chúng ta ! ” Đầu dây bên kia Hàn Thiên gấp gáp nói

- “ CÁI GÌ ! ? ”

bật dậy khỏi giường Hàn Vũ nghiêm túc nghe điện thoại

- “ Thật đó , hai người kia giống hệt em với Dực ! ” sợ Hàn Vũ không tin Hàn Thiên liền khẳng định nói

- “ Được rồi ! Vậy hai đứa đối phó tạm với hai người đó trước , xem vì sao họ tới đây . Hai tuần sau chị mới về được ! Không được để hai người đó đưa mẹ đi đâu đấy ! ”

- “ Vâng ! ”

Vừa cúp máy , Hàn Thiên liền đi tới chỗ Hàn Dực . Còn Hàn Vũ lại đang chìm vào suy nghĩ của mình

- “ Làm thế quái nào bọn họ tìm được mẹ chứ ! Mình đã phù phép ảo ảnh lên mẹ rồi mà !? Chuyện này chắc chắn có người nhúng tay ! ”

Trong lúc Hàn Vũ trầm ngâm thì bên này đang có một cuộc thương thảo giữa hai anh em Hàn gia và Sở gia .

- “ Vậy là hai đứa đều biết chúng ta là cha ruột của hai đứa rồi ! ” Sở Mạc Nhiên thờ dãi nói

- “ Không bị mù đều sẽ nhìn ra ! ” Hàn Thiên nhếch miệng cười rồi trào phúng nói

- “ ”

- “ Hai đứa rất ghét bọn ta ! ” Sở Thiên Ngao bắt đắc dĩ nói

- “ Đúng vậy ! Rất ghét cực kì ghét ! Giờ chúng ta vào chuyện chính được chưa ? Hai người tới đây có mục đích gì ? ” Hàn Dực bình tĩnh nói

- “ Không có gì nhiều, chúng ta chỉ muốn tới nhìn nhận các con và mẹ của các con thôi ! ”

Ngồi trước mặt Hàn Dực là Sở Mạc Nhiên thật bình tĩnh trả lời . Khẽ hừ một tiếng Hàn Dực nói

- “Chỉ đơn giản vậy thôi sao ? Mười một năm không thấy mặt giờ lại bất thành linh xuất hiện , đến thẳng đần cũng chả tin được lời của ông ! ”
- “Hàn Dực , dù sao bạn ta cũng là cha của các con , đến thăm hai đứa là chuyện rất bình thường mà ! ” Sở Thiên Ngao bình tĩnh giải thích
- “Cha sao ? Chỉ vì hai người đưa vào cơ thể mẹ tôi một con tinh trùng mà cũng đòi làm cha bạn tôi sao ? Mà nhìn hai người cũng không phải loại thích làm hòa thượng , nói thử xem trong tám năm qua hai người đã gieo bao nhiêu giống , có bao nhiêu trai gái rồi ? ”

Hàn Dực trào phúng cười rồi thật chuyện nghiệp nói .

Nghe xong câu hỏi có ý gây khó dễ của Hàn Dực , mà Sở Mạc Nhiên và Sở Thiên Ngao chột lạnh sống lưng ! Đúng là sau khi mất đi Oa Nhi họ đã tìm mọi cách để quên đi cô , cũng đã phát sinh quan hệ với rất nhiều người nhưng , họ luôn dùng biện pháp an toàn . Kết quả cả hai người đều đuối lý mà im bặt .

- “Ngoại trừ hai đứa , chúng ta không có thêm bất kì đứa con nào nữa ! Và chúng ta cũng chưa kết hôn . ” mất một lúc Sở Mạc Nhiên mới nói ra được đáp án .
- “Vậy mục đích của hai người là mẹ tôi rồi ! ” nhếch miệng cười Hàn Thiên bình tĩnh nói .
- “Đúng vậy ! Chúng ta tới đây để đón Oa Nhi về ! ” Sở Thiên Ngao cùng Sở Mạc Nhiên đồng thanh trả lời .
- “Muốn cướp mẹ của tui tôi sao ? ĐỪNG CÓ MƠ ! ”

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

- “Bạn ta không có nằm mơ đâu ! Bất kì chuyện gì bạn ta đã quyết thì không ai có thể thay đổi được ! ” Sở Thiên Ngao âm trầm nói
- “Anh ! Anh nói bọn họ có bao nhiêu hi vọng ? ” Hàn Dực nhạo báng hỏi
- “Không có chút hi vọng nào ! ” Hàn Thiên làm bộ dạng suy ngẫm rồi tự nhiên trả lời
- “một phần trăm hi vọng cũng không có ! ”
- “Vì sao ? ” Sở Thiên Ngao cau mày hỏi
- “Vì sao thì hai người nên tự hiểu thì hơn ! ” bình tĩnh đặt một tập hồ sơ lên bàn .

Hàn Thiên nhẹ đẩy về phía Sở Mạc Nhiên và Sở Thiên Ngao .

- “Xem xong hai người hãy suy nghĩ thử xem , hai người có xứng đáng với mẹ tôi không ! Tất cả những vất vả và cay đắng mẹ bạn tôi đã phải trải qua là vì hai người . Xem nó và suy nghĩ đi ! ” Bình tĩnh nói với Sở Mạc Nhiên và Sở Thiên Ngao xong , Hàn Thiên và Hàn Dực liền đứng dậy rồi đi .

Nằm dài trên chiếc giường lớn , Hàn Vũ lười biếng quan sát Hàn Thiên và Hàn Dực qua chiếc gương đầu giường

- “Hai thằng em mình cũng không quá ngốc ! ”

Đang chuẩn bị thu hồi thần chú , thì Oa Nhi nhìn thấy một khuôn mặt già nua ở trên cửa kính trong gương

- “Bắt được người rồi ! ” Hàn Nhi cười âm hiểm nhìn nhẹ thỏi chiếc nhẫn đỏ trên tay mình nói
- “Phản gương ”

cùng lúc đó tại Sở gia , Sở lão phu nhân đang dùng chú qua gương thì bị một ánh sáng đỏ đánh bay .

Cả người đập mạnh vào tường , Sở lão phu nhân phụt máu ra kinh ngạc mà ngất đi .

- “Hừm ! Chỉ là một phù thủy trung cấp mà cũng dám phá ảo giác của ta , không biết lượng sức mình .”

- “Đóng lại !” Tầm gương 1 phút trước còn hình ảnh của Sở gia, giờ chẳng khác gì tấm gương bình thường khác , im lặng phản chiếu bóng dáng nhỏ nhắn âm trầm của Hàn Vũ

Thành phố T, được mệnh danh là thành phố của mưa . Nơi này thường có những cơn mưa bất chợt đến rồi bất chợt đi , nhưng những cơn mưa phùn ở đây lại kéo dài ngày này qua ngày khác .

Giống như tâm trạng của Sở Mạc Nhiên và Sở Thiên Ngao hiện tại vậy , vui mừng vì tìm được Oa Nhi và hai đứa con trai của mình , nhưng vui mừng đó đến bất chợt đến nhưng cũng bất chợt đi quá nhanh .

Họ phải đối diện với sự thật rằng hai đứa con trai mà họ không biết tới chán ghét họ , còn Oa Nhi thì ... Đã từng nghĩ là Oa Nhi dù không dễ dàng tha thứ cho họ , nhưng chỉ cần họ kiên trì và thành khẩn nhận lỗi Oa Nhi sẽ tha thứ cho họ , nhưng khi đọc được bệnh án của Oa Nhi thì suy nghĩ của họ đã thay đổi , thay đổi hoàn toàn .

- “Anh hai ! Chúng ta nên làm sao đây ? Phải làm sao mới tốt đây ?” Sở Thiên Ngao gào thét vô đầu .

- “Anh ... cũng không biết nữa !” Sở Mạc Nhiên rút một điếu thuốc trong bao ra , đưa lên miệng , châm lửa , hít vào rồi nhả khói ra . Một điếu rồi lại một điếu , trong phút chốc toàn bộ căn phòng đều tràn ngập khí nicotine

- “Anh hai , em biết làm như thế này là rất ích kỉ . Nhưng em sẽ không buông ta Oa Nhi ra đâu !”

- “Anh cũng vậy ! Nhất định không buông tay !”

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngô, Cha Phức Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

Đã một tuần trôi qua từ cái ngày mà Sở Thiên Ngao cùng Sở Mạc Nhiên xuất hiện tại thành phố bé nhỏ này . Mỗi ngày hai người đàn ông cao lớn đẹp trai này luôn tới quán mì của Oa Nhi từ rất sớm để phụ cô bán hàng , và cũng trong đúng một tuần này quán mì của Oa Nhi rất hút khách nhất là những ai mang giới tính nữ !

Điều này làm Oa Nhi vừa mừng vừa lo , mừng vì quán đông khách , như vậy tiền sinh hoạt tháng này sẽ không quá eo hẹp nữa . Còn lo thì là vì sự xuất hiện bất ngờ của hai người kia , tới tận bây giờ Oa Nhi vẫn không hiểu được vì sao hai người họ lại đột nhiên xuất hiện ở đây , cũng không hiểu vì sao họ biết tới sự tồn tại của Hàn Thiên và Hàn Dực rồi mà vẫn luôn yên lặng . Sự bất thường này làm cô lo sợ .

- “Mẹ ... Mẹ ... Mẹ ...” Hàn Thiên nhẹ giọng , cẩn thận gọi mãi mà Oa Nhi vẫn thất thần ngồi quây cháo , rốt cuộc không chịu được nữa Hàn Thiên liền hét to lên

- “MẸ !!!”

Ba hòn báy vĩa của Oa Nhi của Oa Nhi đang bay tới chín tầng mây cũng bất ngờ nhảy dựng lên

- “Sao ? Cái gì ? Cháy nhà sao ?” Nhìn thấy hai đứa nhóc nhà mình dùng ánh mắt hết thuốc chữa nhìn mình , Oa Nhi mới ngượng ngùng ngồi xuống

- “E hèm ... Hai đứa ăn đi , sao không ăn đi !” ập a ập ứng nói xong với hai nhóc nhà mình

Oa Nhi nhìn xuống bát cháo đã loãng thành nước của mình bất ngờ nói

- “Sao lại thế này ! ?”

- “Con không biết nữa ! Đó là tác phẩm của mẹ mà !” Hàn Thiên thần nhiên múc thìa cháo quẩy lên ăn

Oa Nhi xấu hổ cúi đầu

- “Mẹ xin lỗi , hai đứa ăn tiếp đi , mẹ đi múc ... Haiz thôi ăn tạm vậy !” Oa Nhi ngượng ngùng ngồi đầu nói

Hàn Dực thờ dài nói

- “Oa Nhi mẹ sao càng ngày càng khờ vậy chứ !”

- “Đạo này số lần ngăn người của mẹ tăng đột xuất đó ! Nhất là sau khi hai người cha hờ đó của bọn con xuất hiện !”

Câu nói của Hàn Thiên như một quả bom tấn rơi vào đầu của Oa Nhi

- “Hai ... Hai ... Hai đứa biết rồi sao !” sợ hãi Oa Nhi ấp úng nói

- “Biết ! Sao lại không biết được , hai người đó là bản sao của tụi con mà , nhưng mà Hàn Vũ lại chả giống ai trong nhà mình cả ” Hàn Thiên ngẩng đầu lên nhìn Oa Nhi thần nhiên nói

- “Vậy hai đứa ...”

- “Bọn con không nhận hai người đó đâu ! Mẹ mới là người sinh ra tụi con , vất vả làm việc nuôi lớn bọn con cũng là mẹ , không phải họ !”

- “Thiên nhi, Dực nhi hai đứa ... Haiz , thật ra hai người đó cũng không phải là xấu đâu !” Oa Nhi ngờ ngàng mất một lúc xong mới thở dài nói

- “Mẹ ! Dù sao thì hai người đó cũng không mang bọn con đi được đâu ! Mẹ đừng lo nữa , mau ăn sáng đi còn uống thuốc nữa !”

Hàn Thiên và Hàn Dực nhớ câu nói “không phải người xấu” kia của Oa Nhi mà lạnh sống lưng . Cả hai người nghĩ thầm

- “Vâng không xấu ! Một người là ông chủ lớn của tập đoàn LEFORD , kẻ nắm quyền châu Á , thôi mà ! Ông ta mới đánh đổ có mấy tập đoàn làm mấy ngàn người thất việc , mấy trăm người đi ăn xin thôi ! Không xấu , không xấu tẹo nào ! Còn người kia là ông chủ đầu mặt của “ĐẾ VUONG” , ông ta giết người như thể giết kiến , phóng hỏa , giết người , cường bức con gái nhà lành , không việc thất đức nào ông ta không làm được , vụ nổ bom ở Lâm Thị lần trước chỉ để cho vui thôi , chỉ có mấy trăm mạng người đã mất thôi . không xấu không xấu tẹo nào ! hahahah”

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngô, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Sau buổi sáng đầy mâu thuẫn , Oa Nhi theo đúng lịch đi tới bệnh viện tái khám . Hai anh em Hàn Thiên và Hàn Dực vừa rửa dọn xong thì có người gõ cửa , tưởng mẹ lại quên đồ hai anh em chạy nhanh ra mở cửa . Cửa vừa mở ra , hai đứa liền sững sốt nhìn hai vị khách không mời mà tới Sở Mạc Nhiên cùng Sở Thiên Ngạo . Vậy nên ...

một ... hai ... ba ... Sầm

Sở Mạc Nhiên cùng Sở Thiên Ngạo không kịp phản ứng đã bị chặn ngoài cửa , Nhìn cánh cửa bị đóng chặt trước mắt mình Sở Mạc Nhiên , cùng Sở Thiên Ngạo chỉ có thể thở dài thật dài _

Mặc kệ hai người đang sầu nào ngoài cửa , Hàn Thiên cùng Hàn Dực đi lên phòng , đi chưa được nửa cầu thang hai đứa liền dừng lại quay đầu nhìn lại phía cửa

- “Dực ! Hai người biết phá khóa thì phải !” hých Hàn Dực một cái Hàn Thiên nhẹ nói

- “Không thể nào , khóa em chế ra đâu dễ phá Chết tiệt” đang nói một nửa thì cửa bị mở ra làm Hàn Dực bức mình chửi thề

- “Ta tới tìm Oa Nhi , cô ấy đâu rồi !” Sở Mạc Nhiên lạnh nhạt nói

- “Mẹ bọn tôi ra ngoài rồi ! Hai người muốn gì nói luôn tôi sẽ chuyển lời lại cho mẹ !” Hàn Thiên vừa buồn bức trả lời vừa liếc xéo Hàn Dực , hai người trao đổi ánh mắt với nhau

- “đây là khóa mà em chế sao ! quá vô dụng đi”

- “Em đâu phải thiên tài quái gờ như Hàn Vũ chứ !”

- “Vô dụng !”

- “hừ ! Lần sau em sẽ chế tạo khóa khác đảm bảo hai người họ phá không được !”

- “Còn cần lần sau sao !”

ném cho em trai mình cái nhìn khinh bỉ xong , Hàn Thiên quay lại nhìn hai người đàn ông trước mặt

- “ Vào nhà rồi nói chuyện , tôi không muốn gây chú ý ! Dực đi pha trà đi ! ” Hàn Thiên lạnh toát nói

- “ Đi ngay ! ” Hàn Dực được lệnh giải thoát phóng nhanh vào bếp pha trà

Một lúc sau , trong căn nhà nhỏ tràn đầy mùi thơm của trà thảo mộc , xung quanh chiếc bàn ăn nhỏ , 8 ánh mắt đang tóe lửa nhìn nhau

- “ Nói xem nào , hai người tới làm gì ? ” Hàn Thiên lạnh nhạt nói

- “ Bọn ta tới đưa thuốc cho Oa Nhi , và cả ... sắp nê cho hai đứa ! ”

- “ Phì ... ” Hàn Dực cười nhạo nói

- “ Quan tâm ghê nha ! Anh hai anh nói xem có đúng không . ”

- “ Được rồi Dực ! Đồ của hai người tôi sẽ nhận , nhưng điều đó không có nghĩa tôi sẽ chấp nhận hai người . ”

Ngờ ngàng mất một phút Hàn Dực liền kêu lên

- “ Anh hai ! ”

- “ Anh biết em muốn nói gì nhưng mà , sức khỏe của mẹ quan trọng hơn ! ” Hàn Thiên không lạnh không nhạt nói

- “ Hai đứa nhận là tốt rồi ! ” Thấy Hàn Thiên đồng ý nhận đồ , Sở Thiên Ngạo nhẹ thở ra , hẳn cứ nghĩ phải mất thời gian để thuyết phục hai đứa trẻ này , nhưng xem ra đã tốn công rồi .

Không khí một lần nữa rơi vào trầm mặc , đúng lúc Hàn Thiên và Hàn Dực đang tính tiền hai người này đi thì điện thoại reo lên . Hàn Dực nhanh nhẹn ra nghe điện thoại

- “ Alo , ai vậy ạ ? ”

Không biết bên kia nói gì mà mặt Hàn Thiên trắng bệch , nặng nề cúp máy . Hàn Thiên nhanh chóng quay lại nói

- “ Hàn Dực nhanh tới bệnh viện , mẹ gặp tai nạn giao thông rồi ! ”

ẦM

một tin tức quá sức chịu đựng đối với bất kỳ ai ở đây , không quan tâm bất kì điều gì , không quan tâm tới khúc mắc trong lòng mình nữa , bốn người này giờ đây chỉ muốn bay thật nhanh tới chỗ người phụ nữ mà họ yêu thương nhất , Oa Nhi !

Vẫn câu đó thôi biến cố luôn xảy ra bất ngờ ...

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Trên đường lớn thành phố T một chiếc land rover đang phóng như bay , tại phòng cấp cứu một cô gái đang được các bác sĩ đưa tới phòng cấp cứu trong tình trạng nguy cấp , tại nước Ý một cô gái nhỏ đang sững sờ đứng trước gương .

- “ Không thể nào ! Sao cô ấy ở đây được chứ ? ” nhũm mày khó hiểu nói xong thì Hàn Vũ đã bị hút vào cổng ánh sáng .

Xoẹt

Cánh cổng mở ra một lần nữa , thì Hàn Vũ đã đang đứng trước một quán Bar nhỏ . Hàn Vũ nghi ngờ mở cửa bước vào thì nhìn thấy , cả quán bar được trang trí thật lộng lẫy với màu đỏ nhũm mày , cô bước tiếp vào trong thì thấy trước bàn bói toán một cô bé ngang tuổi mình đang cười hì hì nhìn mình

- “ Lucia ! Đã lâu không gặp . ”

- “ Rosalinda ! Không ngờ tôi sẽ gặp lại cô ở đây ! ? ” Nhìn Rosalinda thật sâu , Hàn Vũ nhẹ nhàng nói .

- “Không vui chút nào ! Ngồi đi chúng ta còn chờ thêm 5 người nữa cơ mà sẽ lâu đó . ”
- “Năm người nữa ? Họ cũng ở đây ” Hàn Vũ ngạc nhiên hỏi
- “Đúng vậy ! Tất cả đều ở đây họ đều ở đây và CHÚNG CŨNG Ở ĐÂY ” cười nhẹ nhàng Rosalinda nói ra với giọng âm trầm

Yên lặng ngồi xuống chiếc ghế trước mắt mình , Hàn Vũ nhìn Rosalinda rồi nhếch miệng cười nói với giọng âm trầm

- “Như vậy thì chúng ta nên gửi bọn họ về “ nhà ” thôi ”

Tại bệnh viện X một chiếc Land rover đỗ gấp ngoài cổng bệnh viện , bước ra từ trong sẽ là bốn người hai lớn hai nhỏ , chạy nhanh tới phòng cấp cứu .

Sở Thiên Ngao tóm ngay ông bác sĩ vừa mới bước ra từ phòng phẫu thuật .

- “Nói cô gái trong đó sao rồi ! ” Sở Thiên Ngao hấp tấp hung dữ hỏi

Ông bác sĩ sợ hãi nhìn Sở Thiên Ngao , lắp bắp trả lời

- “B ... B...Bệnh... nhận ... đã... tử vong ! ”

- “Cái gì ? ”

cả bốn người sững sờ kêu lên , Sở Thiên Ngao thả ông bác sĩ ra rồi vọt nhanh vào phòng mổ .

Trong phòng mổ , một thi thể đầm máu đang nằm trên giường mổ , chiếc vải trắng phủ lên trên che đi thi thể bé nhỏ lạnh toát nằm bên dưới . Lấy hết dũng khí cả bốn người đi tới gần giường mổ .

Hàn Thiên với Hàn Dực sợ hãi và tuyệt vọng run rẩy nhìn “ mẹ ” của mình đang nằm đó .

Sở Thiên Ngao nén đau đớn trong tim , vươn cánh tay đang run rẩy tới vén tấm vải trắng lên . Nhìn thi thể đầm máu nằm trên giường Sở Thiên Ngao bất ngờ nói

- “Đây không phải Oa Nhi ! ”

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phức Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Đi ra khỏi phòng cấp cứu , cả bốn người vẫn chìm đắm trong cảm giác của mình , nhưng không còn sợ hãi như lúc đầu nữa . Hít một hơi thật sâu , Hàn Thiên quay sang nghiêm túc hỏi Hàn Dực

- “Em chắc chắn là mẹ ở bệnh viện này không vậy ? ”

Ngồi ngất đầu mình , Hàn Dực rụt cổ lại nói

- “Là chú Hạ gọi điện tới không sai được đâu ! ” Nghe xong câu đó Hàn Thiên thật sự muốn phát điên với em trai của mình , tức giận gào lên

- “Sao em không nói trước ! ”

- “Hai đứa về nhà rồi cãi nhau sau, giờ phải tìm Oa Nhi trước đã ! ” Sở Mạc Nhiên nghiêm giọng nói

- “Hừ ! Đi theo tôi ! ”

Cùng lúc đó , Ở một phòng bệnh khác Oa Nhi đang chán nản nhìn cái chân bó bột của mình mà thờ dài .

- “Cô có thờ dài nữa chân cũng không khỏi đâu ! ” Hạ Diễm buồn bực nói

- “Tôi biết ... Nhưng mà Haiz ! ” Thấy Oa Nhi tiếp tục thờ dài , làm Hạ Diễm cảm thấy mình rất muốn đánh người nhưng cuối cùng vẫn cố nhịn xuống , nghiêng răng nghiêng lợi nói

- “Hàn Oa Nhi ! Cô mà thờ dài nữa tôi sẽ gọi cho Hàn Vũ đó ! ”

Nghe thấy hai chữ Hàn Vũ , Oa Nhi nghiêm chỉnh ngay lập tức , không dám thờ dài nữa .

- “Chỉ có con quý nhỏ đó đạo được cô ! ” Hạ Diễm khinh bỉ nói một câu

- “Không phải vậy ! Tại tôi không muốn Oa Nhi lại vất vả kiếm tiền nữa mà thôi ! ” Nghe Oa Nhi buồn buồn nói xong , Hạ Diễm hoàn toàn phát hỏa

- “Cô nội của tôi ơi ! Con gái cô kiếm được tiền thì cô phải vui chứ . Hơn nữa cô gái cô kiếm không phải mấy đồng vật mà là kiếm được tiền ti đó ! Vậy mà cô còn lo cái khi gió gì chứ ! ”

- “Nó mới mười tuổi thôi mà ! ” Oa Nhi rụt cổ lí nhí nói

- “Ông trời của tôi ơi ! ” Phát diện hét lớn một câu xong , Hạ Diễm đứng bật dậy đi ra khỏi phòng . Không quên đóng Rèm cửa lại tỏ rõ thái độ “Tôi đang tức giận” .

Ngơ ngác nhìn theo Hạ Diễm , Oa Nhi không hiểu mình đã chọc tức Hạ Diễm như thế nào . Đang ngơ ngác không biết làm gì với cái chân đang bó giò của mình thì cửa được mở ra lần nữa , nhưng người vào lần này làm cho Oa Nhi phải xanh mặt

- “Mọi ... Mọi người tới rồi sao ! ”

- “Hàn Oa Nhi ! Mẹ / Em chết chắc rồi ! ”

Thấy bốn khuôn mặt giận dữ ở cửa phòng bệnh Oa Nhi thật sự khóc không ra nước mắt mà ! Có ai nói cho cô biết đây là tình huống gì không ? Hàn Dục với Hàn Thiên thì không nói làm gì nhưng sao hai vị thiếu gia lại tức giận chứ ?

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngô, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

Một lúc sau , Ở Nhà Oa Nhi . Sau khi “hộ tổng” Oa Nhi an toàn về nhà , còn được Sở Thiên Ngạo bế kiệu công chúa về tới phòng nghỉ , nửa dụ dỗ nửa ép buộc uống viên thuốc giảm đau (kiểm thuốc ngủ) xong , bốn người “Đàn ông trong nhà” lại một lần nữa ngồi lại bàn ăn bàn chuyện .

- “Hiện tại Oa Nhi đang bị thương chuyện gì cũng không tiện , mà hai đứa vẫn là con nít nên ta cùng Ngạo sẽ ở lại đây chăm sóc cho Oa Nhi ! ” Sở Mạc Nhiên lạnh nhạt nói

- “Không cần ! Tụi tôi có thể tự mình chăm lo cho mẹ ! ”

- “Hai đứa tính chăm sóc Oa Nhi như thế nào ? Buổi sáng hai đứa tới trường , chiều mới có thể về . Tối tới lại có thêm bài tập ! Hơn nữa , mỗi khi Oa Nhi có nhu cầu thì hai đứa cũng đâu thể đưa cô ấy đi ! Đừng chứ . ”

Sở Thiên Ngạo ngoài mặt thản nhiên nói , nhưng trong lòng lại ngậm vui sướng

“cuối cùng cũng thắng hai thằng nhóc này một ván ! ”

- “Chuyện này ... ” Hàn Thiên và Hàn Dục bị thuyết phục hoàn toàn nhưng trong lòng vẫn không cam chịu , cố giãy dụa lần cuối

- “Nhưng nam nữ thụ thụ bất thân ! Hai người mà chăm sóc mẹ tôi thì khác nào đưa dê vào miệng cọp ! Hừ ”

Sở Mạc Nhiên cùng Sở Thiên Ngạo liếc nhìn nhau trong đầu cùng có một suy nghĩ

- “Hai đứa nhóc này... Sắp chết mà còn muốn giãy dụa ! Ngoan ngoan giao Oa Nhi cho chúng ta đi ! ”

- “Vậy nếu chúng ta cam kết sẽ không đi quá giới hạn với Oa Nhi thì sao ? ” Sở Thiên Ngạo nhẹ nhàng nói

- “Vẫn không được ! Hai người đều là nam ở cùng mẹ bọn tôi một chỗ , thì sau này mẹ tôi làm sao mà tái giá được nữa ! ” Hàn Dục nghiêm túc kêu lên

Vừa nghe xong hai chữ “Tái giá” của Hàn Dục xong , hai người đối diện tự dưng cảm thấy hai thằng nhóc này thật thiếu đánh , cha chúng còn sống sờ sờ ngồi trước mặt chúng mà dám nói để mẹ chúng tái giá . Cần dạy dỗ lại

Sở Mạc Nhiên cùng Sở Thiên Ngao trao đổi ánh mắt với nhau xong quay lại nhìn hai bản sao thu nhỏ của mình

- “Hình như hai đứa quên mất ! Bọn ta là cha ruột của hai đứa , nên hai đứa ngoan ngoãn bỏ ý định cho Oa Nhi tái giá đi ! Và dù hai đứa có muốn hay không bọn ta cũng sẽ ở lại đây và chăm sóc Oa Nhi ! ”Sở Mạc Nhiên nhếch miệng cười nói với giọng cương quyết làm Hàn Thiên và Hàn Dục phải im lặng , hai đứa liếc nhìn nhau rồi ra quyết định cuối cùng

- “Được rồi ! Hai người có thể ở lại đây , nhưng hai người chỉ được ở đây tới lúc mẹ tôi đi lại bình thường . Sau khi mẹ tôi đã ổn hai người phải rời đi ! ”

- “Được ! Thỏa thuận như vậy . ” Sở Mạc Nhiên cười nhẹ nhìn hai đứa nhóc trước mắt mình rồi nói chắc như đinh đóng cột với hai đứa nhỏ .

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Bệnh viện Lucia , tại phòng bệnh 505 Sở lão phu nhân đang trầm tư ngồi nhìn ra ngoài cửa sổ .

Khác vẻ ngoài nhàn nhã trong lòng Sở Lão phu nhân đang nổi sóng lớn . Từ lần bà bị phản phép tới bây giờ , bà chưa ngày nào bớt lo lắng , bà đã ở thế giới này cả một đời người , chưa từng nhìn thấy một phù thủy nào thật sự xuất hiện tại đây ! Vậy mà bây giờ lại có một phù thủy thuần huyết xuất hiện , không những vậy người này còn rất mạnh , và có thể thấy được vị phù thủy này liên quan tới Oa Nhi . Nên kêu hai đứa trẻ kia đưa Oa Nhi về đây trước khi bị vị kia phát hiện ra thì hơn .

- “Lăng Sa gọi điện cho Mạc Nhiên cùng Sở Ngao , bảo chúng trong tuần này phải mang được Oa Nhi về đây cho ta ! ” thấp giọng nói với Lăng Sa xong Sở lão phu nhân lại một lần nữa lăm vào trầm tư .

Tại nước Ý xinh đẹp và lãng mạn , trên quảng trường X Hón 10.000 người đang tập hội chờ sự xuất hiện của nhà ảo thuật gia nhí Lucia .

- “Xin kính chào các khán giả có mặt tại đây ngày hôm nay ! Tôi xin lỗi vì phải để quý vị đợi lâu , nhưng Lucia sẽ không có mặt ở đây ngày hôm nay ... ”

Người dẫn chương trình vừa dứt lời thì dưới khán đài , khán giả đã la ó gọi tên Lucia . Đến lúc tiếng hò hét lên tới đỉnh điểm người dẫn chương trình mới nói tiếp

- “Xin mọi người hãy bình tĩnh ! Ở đây tôi có một lá thư của Lucia , xin mọi người hãy bình tĩnh để tôi đọc nó ! ” mới phút trước , khán giả còn đang la ó , thì ngay phút sau mọi người đã yên lặng .

Mở bức thư trong tay mình ra , người dẫn chương trình từ từ đọc

- “Gửi tới các fan hâm mộ của tôi ! Hiện tại tôi đã có mặt tại quảng trường này , nhưng tôi chưa thể xuất hiện nếu các bạn không tìm thấy tôi ! ” Bên dưới khán giả lại một lần nữa xao động

- “Bất kì ai ở quảng trường này tìm thấy tôi và kêu lên tên đầy đủ của tôi , thì người đó sẽ là khách mời tối nay của tôi và tất nhiên người đó sẽ trao một tặng một nguyện vọng . Sau khi lá thư này bốc cháy thì có nghĩa là trò chơi bắt đầu , chúc các bạn may mắn ! ”

Người dẫn chương trình vừa đọc xong lá thư trên tay đột ngột bay lên giữa không trung và bốc cháy . Thì phía dưới khán giả đang lôn xôn lên tìm thân tượng của họ .

Đứng yên lặng trong đám đông đó , một bóng dáng nhỏ nhắn đang mỉm cười nhẹ nhàng mà không ai hay biết , bóng dáng nhỏ ấy cứ đứng đó , 10 phút ...20 ... 25 phút ... cho tới khi có một bàn tay to lớn nắm lấy vai bé nhỏ to

- “Lucia Garlando De Force ! ” thì cô bé đó mới ngẩng đầu lên mỉm cười thật xinh đẹp , ánh mắt màu tím sau chiếc mặt nạ màu đen tỏa sáng lấp lánh , nhìn người đối diện mình nhẹ nhàng nói

- “Xin chúc mừng ! Bạn đã tìm được tôi ! ”

Chương 19

Trong khi cả quảng trường X đang tràn ngập trong tiếng hét của khán giả, vì tìm thấy thần tượng, thì bên đầu kia thế giới Hàn Thiên và Hàn Dực cũng đang điên cuồng gào thét trong lòng vì mẹ mình đã hoàn toàn “bị bắt cóc” mà chỉ giải siêu biến thái của mình lại không có ở đây!

Ngồi trên máy bay trực thăng, Oa Nhi vẫn luôn lo lắng, cô nhớ lại một tiếng trước lúc Hàn Thiên ngắt xiu trước mắt cô. Lúc đó tim cô thật sự đập trật nhịp, cô thật sự sợ hãi Thiên Thiên sẽ rời khỏi cô.

Còn “Bệnh nhân” Hàn Thiên giờ đang nằm bất động đang điên cuồng gào thét trong lòng

“CMN! Hai lão già kia dám tiêm thuốc gây mê cho mình, thôi không sao tìm cơ hội xử lý hai lão đó cũng được! Nhưng CMN hai lão còn dám lừa gạt đem mẹ đi! Mà cái gì CBN cách ly ông đây chỉ bị gây mê chứ không phải bị bệnh nan y, cách ly cái con khi lù bác sĩ dóm kia!!!!!! Thật tức chết mình mà! A_____”

“Gào thét mấy cũng ko ai nghe đâu! anh từ bỏ đi anh hai!” Hàn Dực ngồi một bên từ nãy tới giờ, chịu hết nỗi đành nhảy vào đầu ông anh hai mình ngồi

“Hàn Dực, ra ngoài ngay!” Hàn Thiên phát điên “nói”

“Anh thôi gào thét đi ở đây chỉ có mỗi em nghe được suy nghĩ của anh thôi! nghe anh gào mà em ong cả đầu nè!”

“Em thử bị gây mê toàn thân xem em có phát điên không!”

“Em biết là rất khó chịu nhưng anh cũng đừng có gào lên như vậy chứ! Anh biết chúng ta có thể nghe suy nghĩ của nhau rồi mà!”

“Hừm! Được rồi anh không gào lên nữa! Em nghĩ cách mà ngăn hai người kia đi! Sau khi cái máy bay này hạ cánh anh sẽ bị chuyển vào phòng bệnh đặc biệt”

“Em sẽ cố! Nhưng chắc không được lâu đâu! Vì mẹ động tâm rồi. Mà em.... Cũng hơi dao động rồi”

“Dực à!” Hàn Thiên thở dài

“Em biết họ có lỗi với mẹ! Nhưng họ thật sự rất quan tâm tới mẹ, anh thấy mà. Lúc đầu em cũng không thích họ chút nào, mỗi lần nhìn thấy mẹ phải vất vả dậy sớm thức khuya thì em càng căm ghét họ hơn và nhất là nhưng lúc mẹ phát bệnh thì em chỉ muốn giết chết họ, nếu không phải có Hàn Vũ làm ảo thuật gia kiếm tiền thì giờ này em không biết mẹ sẽ thế nào. Nhưng mà... Anh hai dù em hận họ nhưng em không thể phủ nhận họ đối tốt với mẹ!”

Hai anh em Hàn Thiên cùng Hàn Dực đều rơi vào trầm tư.

“Vậy thì em hãy làm điều em muốn! Còn về phần anh... anh sẽ tự có suy nghĩ riêng của mình!” Một lúc lâu xong Hàn Dực mới nhàn nhạt lên tiếng

Ngồi một bên nhìn Hàn Dực tự đấu trí với mình Sở Mạc Nhiên nhủ nhủ mày huých nhẹ Sở Thiên Ngạo đang ngồi bên cạnh. Sở Thiên Ngạo quay đầu lại nhìn Hàn Dực xong cũng nhẹ nhủ mày

- “anh hai, anh thấy sao?”

- “Anh cũng không biết nữa! Nhưng nếu bà nội kêu chúng ta làm vậy thì chắc chắn đã có kế hoạch trước rồi!”

- “Nhưng làm thế này được không?” Sở Thiên Ngạo nhủ mày nói

- “Anh không biết! Nhưng dù sai thì sao? Anh cũng sẽ làm. Đây có thể là cách duy nhất để đưa Oa Nhi về lại H thị!” Sở Mạc Nhiên thì thảo nói

- “Có lẽ vậy.”

Khi chiếc trực thăng hạ cánh tại H thị, thì ở đây mỗi người lại có một tâm trạng khác nhau xuống máy bay. Tất nhiên riêng Hàn Thiên là được khăng khăng xuống!

Chương 20: Chương 20

Hôm nay thành phố H vô cùng náo nhiệt . Lý do sao ? Tất nhiên là vì hai hàng xe dài đầy đặc biệt trước sân bay rồi ! hai hàng xe đối diện nhau nhưng mang hai phong thái khác nhau và vô cùng đối ngược nhau .

Một dàn hơn mười xe quân đội , mang màu xanh lá cùng màu nâu to lớn và vững vàng , từ chiếc xe ta có thể thấy sự mạnh mẽ , hiên ngang và uy quyền của quân đội . Đối diện đó là một đội xe màu đen mượt mà và âm u , nhưng nó lại làm ta cảm thấy chúng quá xa hoa và hòa nhoáng .

Đứng bên cạnh hai dãy xe là một đội bảo hộ đang dương cung bạt kiếm với nhau , thì hiện tại trong sân bay không khí cũng không khác gì .

Khi 5 người Hàn Thiên và Hàn Dục vừa xuống máy bay đã đụng trúng người không nên đụng Kẻ thù truyền kiếp của hai anh em Hàn Gia , Tô Ái Khanh .

- “ Oh ! Ai đây Không phải hai tên em trai ngốc của Vũ hay sao ! ” Vừa nhìn thấy Hàn Dục cùng Hàn Thiên , Tô Ái Khanh tỏ ra vẻ ngạc nhiên nói

- “ Tô Ái Khanh ! ” Hàn Dục nghiêng răng nghiêng lợi nói

Tô Ái Khanh cười trầm một tiếng rồi nhẹ nhàng đi tới chỗ Hàn Dục , nói thầm vào tai cậu

- “ Hàn Dục thì phải nhỉ Tôi nhớ không lầm thì Hàn Vũ đã “ Hạ Lệnh ” không phải chuyện bắt cóc dĩ thì không được đưa mẹ của hai nhóc tới thành phố H thì phải ! ? ” nói xong Tô Ái Khanh mỉm cười nhìn Hàn Dục đầy thâm ý

. Hàn Dục sững sờ mất một lúc , xong tự dưng cảm thấy có một bàn tay đang sờ soạng sau lưng mình , Hàn Dục mới bừng tỉnh hít thật sâu một cái Hàn Dục mới kìm nén lên tiếng

- “ Tay cô đang sờ đi đâu đó ! ”

- “ Hắc .. Hắc ... bình tĩnh đừng nóng giận , tôi chỉ muốn xem sương cột sống của cậu phát triển ra sao rồi thôi ! ” Tô Ái Khanh cười cười thu tay về

- “ Gặp lại sau tôi đi trước nha ! ” vừa dứt lời , Tô Ái Khanh đã chạy thẳng ra cửa sân bay .

Đề lại Hàn Dục đang nghiêng răng nghiêng lợi ở phía sau !

Trên con đường rộng lớn hơn mười nối đuôi nhau chạy dưới ánh nắng chói chang . Đoàn xe chạy tới nhà chính Sở Gia , mười mấy người đàn ông mặc đồ đen bước ra từ phía trước và phía sau , đều cung kính đứng thẳng , cửa xe chiếc BMW bị đẩy ra một đôi chân dài trong bộ quần áo phục bước ra , sau đó là một người đàn ông nhỏ nhả bước ra , bước xuống sau là một người đàn ông ngang tàn . Hai người đàn ông đó mở cửa sau ra , một thiếu phụ cùng một đứa trẻ nhìn giống người đàn ông nhỏ nhả kia bước ra từ trong xe

- “ Cung nghênh phu nhân cùng công tử ! ”

Nhưng tiếng nói đồng thanh vang lên từ những người giúp việc đã xếp hàng dài từ sớm . Đi ra giữa hai hàng dài người hầu là một cô gái trẻ xinh đẹp , cùng một lão bà đang ngồi trên xe lăn . Dừng lại trước mặt Oa Nhi và Hàn Dục . Đôi mắt phượng dài dài của Sở Lão phu nhân khẽ dừng lại trên người Hàn Dục cùng Oa Nhi .

- “ Mừng mấy đứa về nhà ! Oa Nhi của ta mừng con về nhà ! ”

- “ Bà nội ! ” Oa Nhi lao vào lòng Sở lão phu nhân , hai người đều đỏ vành mắt ôm nhau

- “ Về là tốt rồi về là tốt rồi ! ”

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Chương 21

Phòng ăn của Sở gia chưa bao giờ náo nhiệt như bây giờ . Từ chủ nhân đến người làm đều tụ tập đầy đủ tại phòng ăn . Trên bàn bày đầy các món sơn hào hải vị , Sở lão phu nhân ngồi ở vị trí chủ vị có rất nhiều chuyện muốn hỏi .

- " Hàn Dực ! Ta nghe hai đứa kia nói cháu và em trai cháu rất thông minh ! "

- " Vâng ! Chỉ số IQ của bọn cháu là 180 ! Còn của Hàn Vũ thì Cao hơn tụi cháu nhiều . " Nghĩ lại chỉ số IQ của Hàn Vũ , Hàn Dực lại bất giác phát run.

Cái chỉ số IQ quá kinh khủng đi ! 300 là 300 đó nhìn cái đầu của chị cả nhỏ như vậy mà lại có chỉ số IQ khủng bố tới mức biến thái .

- " Hàn Dực cháu không sao chứ ! " Sở lão phu nhân quan tâm hỏi .

- " A ! Cháu không sao . "

- " vậy thì tốt rồi ! Lúc nãy cháu nói Hàn Vũ , là ai vậy ? " Sở Lão phu nhân nhẹ nhàng hỏi , ánh mắt lóe lên một tia sắc bén .

- " Hàn Vũ ... Hàn Vũ là chị cả của bọn cháu ! " Hàn Dực quay sang cười trả lời Sở Lão phu nhân , thì thấy quanh cổ Sở lão phu nhân có một chiếc dây quần màu đỏ . Nụ cười trên mặt Hàn Dực giảm dần đi .

- " Chị gái của các cháu ? Mẹ cháu sinh ba sao ? " Sở lão phu nhân ngạc nhiên hỏi .

- " Vâng ! "

- " Vậy giờ chị gái cháu đâu ? "

- " Hàn vũ ở đâu ... " Hàn Dực đang tính trả lời thì người ngoài cửa đã trả lời trước

- " Là bí mật ! Trừ khi Hàn Vũ muốn nói không thì tụi cháu sẽ không nói ra ! "

- " Mẹ , anh hai ! " Hàn Dực cười cười chạy ra chỗ Hàn Thiên

- " Anh không sao chứ ! "

- " Anh không sao ! " nhưng tí nữa em sẽ có sao đó ! Hàn Thiên nở nụ cười cực gian nhìn Hàn Dực .Làm cho Hàn Dực phát run một nghĩ

" Minh tiêu oy ! "

Tại nước Ý xinh đẹp sau buổi diễn đầy thành công của mình . Hàn Vũ chờ về khách sạn đập đồ

- " YAAAAAAAAAAAAA _____ " "

Rầm Choang ...

Một tiếng sau khi căn phòng xinh đẹp xa hoa bị đập tan nát xong Hàn Vũ mới ngồi lại xuống giường nhắc điện thoại lên gọi điện

- " Tôi muốn một vé máy bay về nước ngay hôm nay ! "

- " Không cần biết hạng sang hay hạng thường chỉ cần vé bay về trong hôm nay là được ! "

Tức giận cúp máy .Hàn Vũ buồn bực đập nốt chiếc điện thoại trong tay .

- " Hai lão già kia chờ đó ! Tôi không dễ dàng tha thứ cho hai người như vậy đâu !

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngô, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Chương 22

Muốn quên đi quá khứ quả là ko dễ ! Nhưng đối mặt với quá khứ còn khó hơn ! Nên nếu có thể tôi lựa chọn chạy trốn

Ngồi thẫn thờ trên chiếc xích đu trong nhà kính , ánh mắt Oa Nhi chăm chú nhìn về phía xa xăm .

“Đã từng... Trong nhà kính xinh đẹp này có kỷ ức đẹp nhất của cô, trong nhà kính này cô và họ đã từng có giây phút gặp mặt rất đẹp. Cô vẫn nhớ giây phút cô nhìn thấy hai người. Lúc đó cô đã tưởng rằng mình bước nhầm vào thiên đường và đúng là cô đã lạc vào thiên đường thật, cô đã cùng Nhiên thiếu khiêu vũ dưới ánh trăng, cùng Ngao Thiếu vi vu trên những con đường dài, đuổi theo ánh bình minh xinh đẹp. Lúc đó mọi thứ thật sự đẹp như một giấc mơ, nhưng mơ cũng chỉ là mơ mà thôi Oa Nhi à mày nên tỉnh lại đi.” Nở một nụ cười cay đắng, Oa Nhi đứng dậy đi khỏi nhà kính

Trên chiếc máy bay từ Italy bay về thành phố H. Hàn Vũ đang buồn bực nhìn mẹ mình qua gương. Khẽ thở dài nghĩ

- “Oa Nhi! Mẹ có thể mạnh mẽ một chút được không vậy! Không thì sao con cướp mẹ ra được chứ! Còn cả hai tên nhóc kia nữa! Chờ chị tới xử hai đứa đi!”

Cùng lúc đó trên chuyến bay tại khoang hạng nhất, hai cậu bé đẹp như thiên sứ đang cầm chiếc ống nhòm nhìn chằm chằm về gian hạng thường

- “Ê! Anh nhìn kĩ không đó. Nhìn không giống Lucia nha, Lucia hay mặc đồ đen cơ mà!”

- “Chắc chắn mà! Ngoài Lucia ra không ai có chiếc nhẫn đó nữa!”

- “Hừ! Ngoài Lucia ra còn có Rosa có chiếc nhẫn như vậy”

- “Em nghĩ kẻ điên đó sẽ ngồi máy bay sao?”

- “Cũng có lý, nhưng...” Vừa dứt lời 1 tiếng súng vang lên trong khoang lái

- “Lady and Gentlemen! This is your new captian speaking. I and my man has gun on boat, so don't you dare to do something stupid! Oh, and Welcome to con air”

(thưa quý vị! Đây là cơ trưởng mới của các người. Trên chiếc máy bay này, chỉ có tao và người của tao có súng, nên đừng có làm điều gì ngu xuẩn! Oh, và chào mừng tới không tặc!)

Tại khoang hạng nhất hai anh em thiên sứ nhìn nhau cười đầy ẩn ý, Còn bên khoang hạng thường Hàn Vũ lại đang nổi giận, bóp vỡ cốc nước trên tay. Ánh mắt Hàn Vũ lóe lên một tia khát máu

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Ngoại Truyện

Giới thiệu nhân vật

Lịch sử của con người được viết nên bằng máu và nước mắt của nhân loại, mọi thế giới tôi bước qua đều như vậy và thế giới này cũng không ngoại lệ!

Từ hàng ngàn năm trước con người đã tự nô dịch lẫn nhau và vui vẻ làm nô lệ cho lòng tham của mình! Tôi đã từng thấy người do thái đổ máu để xây nên vinh quang cho ai cập, thấy những người đạo cơ đốc chết trên miệng sư tử, thấy người châu phi bán chính con dân họ, ...tất cả họ đều là nô lệ cho lòng tham của mình tôi đã từng nghĩ cứ bất cứ ai cũng dơ bẩn như vậy.

Nhưng thật bất ngờ trong một đồng bùn bẩn tôi đã tìm thấy họ nhưng người làm chủ lòng tham của mình, những linh hồn màu xanh không dơ bẩn nhưng cũng không thanh khiết

Biểu trưng tín ngưỡng:

Lucia Garlando De Force: Nữ phù thủy đáng yêu, một bông hồng vàng tuyệt đẹp nhưng cao ngạo.

Sở trường: Ma pháp, thuốc độc, sách phép thuật.

Biểu trưng cho chiến tranh và máu

Chistian và Micheal Veros: Hai thánh chiến và kiếm thánh sư, hai kẻ được mệnh danh khát máu và điên cuồng

- Sở trường : binh thư và bất cứ thứ gì trong tay họ đều có thể trở thành vũ khí

- Riêng Micheal Veros : Chế tạo sự

Biểu trưng cho nhân mạng

Fye Eric : Gia kim thuật

- Sở trường : Không xác định

- Yếu điểm : Cờ thể rất suy yếu

Isabella Von Alan Fitzgerald : Y sư

- Sở trường : Y thuật , bất kể loại y thuật nào đều đứng đầu

- Yếu điểm : Không giết người

Biểu trưng cho công bằng và phán quyết

Lance Aliya : không rõ chức vụ

- Sở trường không rõ

- Đặc biệt : Một con hồ ly nguy hiểm và cũng là vị hôn phu chưa qua cửa của Lucia . Một tên điên ngang tui !

Cuối cùng là tôi Rosalinda , không có họ vì không có gia đình ! Tôi tượng trưng cho sự hỗn loạn và Điều còn lại là bí mật . Nhưng điều duy nhất tui có thể tiết lộ là sau khi thế giới của họ bị hủy diệt bởi vong linh thì tôi đã đưa họ tới thế giới hiện tại .

Vì tôi đã phá vỡ công không gian nên thay vì tới với thân thể mới , tôi đã đưa họ và cả chính mình vào vòng luân hồi . Mà quy luật của mọi thế giới là có sinh tất có diệt nên dù rất không vừa ý . Nên dù không thích tôi vẫn phải để họ bắt đầu một vòng quay mới , nhưng lần này họ sẽ làm chủ số phận của mình .

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Chương 24

Tại trụ sở AMI Ý .

- “Thưa sếp ! Máy boeing 747 mang số hiệu BM – 357 đã bị một nhóm khủng bố khống chế trên không ! ”

- “ chuyện này cấp trên đã thông báo xuống chúng ta không được nhúng tay vào ! ”

- “Nhưng ... Thưa ngài ! ”

- “ Chuyện này này bên WP sẽ giải quyết ! Giờ họ đã ở trên máy bay rồi ! ”

Cùng lúc đó trên máy bay . không khí sợ hãi và u ám đang bao trùm , tại khoang hạng sang hai anh em “thiên thần” đang bắt đầu hành động . Lấy ra từ trong cặp một con chuột máy . Micheal thả con chuột xuống sàn

- “ Phải đảm bảo nó kéo dây dài tới tất cả các hàng ghế đó ! ”

- “ Vâng ! Anh hai Lucia đang di chuyển ! ”

- “ Đi tới chỗ của cô ấy đi ! Không thể để cô ấy phá vỡ kế hoạch được ! ”

- “ Nhưng mà ! Cô ấy sẽ giết hai anh em mình đó ! ” Micheal nhìn anh trai mình khóc không ra nước mắt nhìn anh trai mình

- “ Vậy để Lucia triệu hồi bóng ma thì mọi người đều chết hết ! ”

- “Em biết rồi ! ”

Tại khoang hạng thường , Hàn Vũ vừa trốn vào nhà vệ sinh thì đã thấy Micheal và Christian ở bên trong .

- “Hi ! Lucia ” hai anh em cùng cười chào Hàn Vũ

Hít một hơi thật sâu , cố nén giận . Hà Vũ kéo tai hai tên đó vào trong

- “ Lucia đau quá tha ra đi ! ” Hai anh em kêu gào khóc lóc

- “ Xin lỗi nha ! Nhưng mình không quen ai tên Lucia cả ! Chỉ biết người tên HÀN VŨ thôi ! ” mỉm cười thật tươi nhìn hai anh em Hàn Vũ thêm sức kéo tai hai người

- “ Không ! Hàn Vũ tha mạng ! ”

ĐOÀNG ____ ĐOÀNG ____ ĐOÀNG

Ba tiếng súng nổ ra thu hút sự chú ý của mấy người Hàn Vũ , tha tai hai tên kia ra Hàn Vũ quay lại nhìn cánh cửa rồi quay đầu lại nhìn hai tên nhóc đang xoa xoa tai mình , lạnh nhạt nói

- “ Kế hoạch hành động của hai người là gì ? ” dám nói chưa có ta sẽ giết chết hai người !

- “ Tiêu diệt từng người một ! ” Christian nghiêm túc lên tiếng

- “ Hai người đang đùa tôi đó àk ! ”

- “ Không ! Bọn mình đã điều tra rồi , bọn khủng bố có duy nhất 6 người , một kẻ đang lái máy bay , 3 bên khoang hạng thường , 2 tên bên khoang hạng nhất , nếu bọn mình chia ra hành động sẽ ... ”

- “ Từ từ ! “Bọn mình” nào ở đây vậy ? Chuyện khủng bố này mấy người tự giải quyết còn tôi sẽ về chỗ ngồi của mình và ngủ 1 giấc ! Và sau khi xuống khỏi chuyến bay này chúng ta không quen . OK ! Bye ”

Mặc kệ hai anh em đang ngỡ ngàng trước mắt mình Hàn Vũ xoay người ra ngoài .

- “ Anh hai ! Chúng ta phải tự mình hành động rồi ! ”

- “ Hết cách ! Chỉ cần Lucia ... Không Hàn Vũ mới đúng ! Chỉ cần Hàn Vũ không ra tay là anh đã biết ơn lắm rồi ! ” Christian nhìn Hàn Vũ rồi đi nhón nhờ nói

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Chương 25

- “Này ! Nhóc đi đâu về chỗ ngồi ngay ! ” Hàn Vũ đang đi về ghế ngồi thì bị một tên khủng bố bắt gặp . Hít thật sâu một hơi , Hàn Vũ quay người lại run rẩy nói

- “ Cháu ... Cháu chỉ đi vệ sinh thôi ! ” hai mắt Hàn Vũ rung rung nhìn tên trước mặt

- “ Mau về chỗ ngồi đi ! ” Tên khủng bố thô lỗ quát to rồi kéo Hàn Vũ đi .

- “ Buông ra ! không được dùng bạo lực với trẻ em ” Một tiếp viên ngồi gần đó trông thấy liền bắt mồm lên tiếng

- “ Con khốn ! Cấm mồm ” tức giận đẩy nữ tiếp viên rồi chìa súng vào cô

- “ Huhuhuhuhu ! Chú ơi cháu cho chú kẹo , chú tha cho chị đi mà ! ” Hàn Vũ khóc lớn , chìa tay đưa kẹo cho tên khủng bố

- “ Cút ! ” Tên đó đang định hất Hàn Vũ ra thì một tên khác tới

- “ Không cần làm quá như vậy ! Canh chừng con tim cho cẩn thận ! ”

- “ Hừ ! ” Tên khủng bố hừ lạnh một tiếng cướp viên kẹo trên tay Hàn Vũ rồi đẩy cô về phía nữ tiếp viên

- “Đưa nó về chỗ ngồi đi ! Đừng có mà giờ trò ”

Nữ tiếp viên kia dắt Hàn Vũ về chỗ , trước khi đi Hàn Vũ còn quay đầu lại nhìn tên khủng bố đã nuốt viên kẹo , mới vui vẻ mỉm cười , một tia sáng sắc lạnh nhẹ xoẹt qua đáy mắt .

Bịch

tiếng đồ rơi từ trong buồng vệ sinh phát ra làm hai tên khủng bố ở khoang hạng thường chú ý

- “Này Snake ! Mày qua đó xem đi ! ”

- “Được rồi ! ” Tên snake với cầm khẩu TAR- 21 nguyên bản tới gần nhà vệ sinh vừa mở cửa ra thì thấy Micheal đang ngồi run rẩy bên trong , Snake hạ súng xuống quay đầu nói với tên đồng bọn .

- “Chỉ là một đứa trẻ thôi ! ”

- “Mày đưa nó qua khoang hạng sang đi ! Tao canh ở đây ! ”

- “Biết ! ” Nói xong tên Snake quay người lại gần Micheal nhẹ nhàng rút từ trong áo khoác ra một con dao bấm , đâm thẳng tới huyết cuu vĩ rồi nhanh tay rút một chiếc khăn tay ra nhét vào miệng tên snake lạnh lùng nhìn xác chết trước mắt mình micheal lạnh lùng rút dao ra , khinh thường nói

- “Đến chọn súng đi cướp máy bay còn sai nữa , đúng là vô dụng mà ! Hừ ”

- “Snake mày làm gì lâu vậy ? Snake , Snake ” Tên Zack nghi hoặc nhíu mày nắm chắc khẩu súng tiến gần tới phòng vệ sinh

- “Snake ! Mày đùa không vui đâu ! Snake ? ”

Nghe thấy tiếng gọi mỗi lúc một gần , Micheal yên lặng rút khẩu P99 từ túi bên trong áo ra , lắp ống giảm thanh vào rồi nấp sau cánh cửa .

Tên Zack tiến tới cửa nhà vệ sinh thì thấy một nửa thi thể của Snake , nửa còn lại bị che phía sau cánh cửa . Cầm chắc khẩu súng trên tay , Zack vừa tiến vào cánh cửa thì Micheal đã nhanh như chớp đâm con dao bấm của mình vào bụng tên đó làm hắn thét lên rồi quy xuống xong , cậu giờ súng lên bắn hăng vào đầu tên Zack .

Hừ nhẹ một tiếng , Micheal ấn nhẹ máy liên lạc trên khuyên tai của mình

- “Chist , bên em đã xử lý xong , mau chong giải quyết bên anh đi ! ”

- “Đã rồi ! ”

Tắt máy liên lạc , Micheal mỉm cười nhìn tên còn lại đang ngồi trên ghế .

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Chương 25.2

Cầm khẩu súng , Micheal nhẹ bước tới chỗ tên đó . Nhưng vẫn không thấy hắn cử động liền hạ súng xuống tới gần tên đó thì thấy hắn đã chết cứng .

Micheal quay đầu tính bỏ đi thì nhìn thấy vỏ kéo hình ngôi sao dưới chân , mình cúi xuống nhặt lên xem . Micheal liền mỉm cười thật tươi quay sang nói với cái xác bên cạnh

- “Tên đàn , đến kẹo độc của Lucia cũng ăn nhầm ! ” Nói xong Micheal nhẹ lách đầu đi phòng vệ sinh lấy chiếc balo của mình ra ra ghé ngồi xuống , Lôi từ trong balo một chiếc laptop .

- “Được rồi chuột nhỏ ! Chúng ta bắt đầu nào , khởi động hoàn tất ! Thả khí thôi heheheh ! ”

Ngồi bên khoang hạng sang , Chistian thấy con chuột bắt đầu khởi động thì nhẹ cúi người lấy một chiếc mặt nạ hình con hổ từ trong ngăn ghế ra đeo vào

- “Ê ! Mày nhìn thẳng nhóc đó kia ! ” Một tên khủng bố chìa súng về hướng Chistian

- “Kệ nó ! Chỉ là một đứa trẻ thì làm gì được chúng ta chứ ! ”

- “Nhưng tao cảm thấy có chỗ nào đó không ổn ! ”

- “Mày đứng có mà thần hồn nát thần tính nữa , canh lũ này cho cẩn thận vào ! ” Kinh bị nói với đồng bọn của mình xong tên khủng bố lại dò xét nhìn xung quanh . Mà không để ý dưới chân bọn họ có một chú chuột máy nhỏ đang thả thuốc mê , đến lúc cả không nhận ra ngập mùi thuốc mê tất cả đều lâm dần vào tình trạng ngủ say , hai tên khủng bố mới cảm thấy có chỗ không ổn .

- “ Ê mày sao tao cảm thấy mệt quá ! ” Tên đó vừa nói xong liền hôn mê , làm tên đồng bọn hoang mang mơ mơ tỉnh tỉnh dương đứng lên gào thét xoay xung quanh

- “ Là đứa nào trên bố mày ! Mau vác mặt ra đây không tao bắn ! CMN nữa chứ ! Là thằng chó nào mau ra đây ”

Ngồi một bên nhìn tên khủng bố điên cuồng lên , Chistian mỉm cười nhẹ .

Rút từ trong áo ra một cây trâm dài , bò dần tới chỗ tên khủng bố đó nhân lúc hắn không để ý đâm thẳng vào huyệt tam âm giao , làm tên đó đau đớn ngã xuống xong , Chistian liền đứng dậy chậm rãi bước tới đâm chiếc kim dài xuyên qua cổ của tên khủng bố , rồi bước tới tên khủng bố nằm gần đó cũng đâm thẳng cây kim xuyên qua cổ của hắn . Nhẹ nhàng ấn máy liên lạc trên khuỷu tay của mình

- “ Micheal vào đi ! Chúng ta sẽ cướp lại quyền điều khiển máy bay ”

- “ Đã rõ ! ”

Chistian cười cười vừa quay sang bên cạnh đã thấy Hàn Vũ đang nhìn mình chăm chăm làm cho Chistian giật mình

- “ Cậu tính dọa chết người đó hả ! ” Chistian liền tiết gào lên với Hàn Vũ

- “ Không có gì tôi chỉ tính bảo cậu ! Vì chiếc máy bay này sẽ bay quay nhà tôi nên tôi nghĩ mình sẽ phải đứng giữa chừng , vậy nên lái máy bay cho cẩn thận vào ! ”

- “ Mình biết rồi ! ” Micheal đi vào thì thấy Chistian đang cầu nhàu với Hàn Vũ liền tiến tới hỏi

- “ Có chuyện gì sao ? ”

- “ Không có gì ! Chúng ta xử lý nốt tên còn lại thôi ! ”

- “ Vâng ! ”

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phức Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Chương 25.3

Hai anh em tiến đến cửa khoang lái , vừa nhẹ nhàng mở cửa ra thì tên lái máy bay đã rút súng ra quay đầu lại bắn trúng cửa thì rất kinh ngạc !

- “ Bắn trượt rồi ! ” Hai anh em Chistian nằm trên nền máy bay cảm khẩu TAR- 21 , ngắm bắn thẳng vào đầu tên khủng bố cuối cùng

ĐOÀNG __ ĐOÀNG __ ĐOÀNG

Tên đó ngã xuống bảng điều khiển khiến máy bay bị mất khống chế , bắt đầu rơi xuống . Nắm bắt tình hình Chistian và Micheal liền nhanh chóng chạy tới khống chế máy bay .

- “ Gọi trạm kiểm soát không lưu . Đây là chuyến bay BM – 357 xin trả lời ”

- “ Trạm kiểm soát không lưu nghe ! Chuyến bay BM – 357 xin hãy trả lời ”

- “ Chúng tôi đã cướp lại được máy bay ! Hiện tại đang bay về điểm cuối . Hết ”

- “ Các bạn đã làm rất tốt ! Bên chúng tôi đã sẵn sàng . Hết ”

- “ Giờ chỉ cần tiền vị phù thủy cao quý của chúng ta về nhà thôi ! ”

13 tiếng sau , Hàn Vũ bị Chistian đánh thức

- “ Lucia ! Tối điểm đến của cậu rồi ! ”

- “ Oh ! Cũng không quá lâu ” Hàn Vũ đứng dậy đuổi người , rồi đi cùng Chistian ra cửa máy bay

- “ Tạm biệt ! Lucia . ” mỉm cười nhìn Lucia biến một chiếc chổi ra từ chiếc nhàn của mình

“ Tạm biệt , Chistian Veros ! Nếu đó vẫn là tên cậu ” Ngật đầu chào Chistian , Hàn Vũ cười chổi bay ra khỏi máy bay .

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Ngây Ngơ, Cha Phúc Hắc, Bảo Bảo Gian Manh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.